Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2033 | 4 PAGINI — 20 BANI | duminică 13 noiembrie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

O inițiativă demnă de urmat

DACA INTR-UNA DIN ZILE treburile te vor duce prin comuna Peret, raionul Roșiorii de Vede, nu se poate să nu fii atras de clădirea nouă, arătoasă, în care își are lăcaș căminul cultural. Iar dacă, intrînd înăuntru, o să întîlnești o animație puțin obișnuită, să nu-ți pară lucru de mirare. Insuflețitorii activității căminului cultural, începînd cu directorul — utemistul Dițoiu Aurel—și terminînd cu cel mai proaspăt responsabil al unui cerc de citit, sînt tinerii din comună, în frunte cu utemiștii. Dar pînă să ajungă a face din căminul cultural cu adevărat un focar de cultură pentru țăranii muncitori din comuna Peret, utemiștii, urmînd pilda și îndrumările comuniștilor, au avut de lucru, nu glumă. De ar fi să vorbim doar despre elanul cu care au ajutat ei la terminarea construcției noului local al căminului cultural și tot ar trebui pomeniți cu laudă. Inițiativa comitetului organizației de bază U.T.M. a cuprins masa utemiștilor și tineretului iar rezultatele s-au dovedit a fi deosebit de folositoare.

Și iată că într-o zi, dulgherii, zidarii și ceilalți meșteri și-au isprăvit treaba. Construcția era terminată. Nici nu se zvîntase bine varul pe pereți și utemiștii s-au și apucat să „pună la punct" — cum spunea Dițoiu — noul lăcaș de cultură. Băieții au cărat molozul rămas de la construcție, au nivelat curtea și cîțiva au și pornit cu carele să aducă de la pădure lemnele ce fuseseră repartizate căminului. Fetele au curățat „lună" încăperile, au spălat geamurile și au confecționat cortina scenei. Pînă și bibliotecarul, tot utemist și el, s-a transformat cîteva zile în „tîmplar" și din „resurse interne" (resturi de scînduri rămase de la construcție) și-a confecționat rafturi pentru cărțile bibliotecii, de mai mare dragul. Dar despre toate acestea puteți citi mai pe larg în reportajul din josul paginii.

S-ar părea poate că cele realizate de utemiștii din comuna Peret în grăbirea terminării construcției și în pregătirea căminului cultural pentru o intensă activitate în perioada de iarnă, nu sînt lucruri deosebite.

Este adevărat. Asemenea lucruri au realizat nu numai tinerii din Peret ci și din zeci și sute de sate și comune din patria noastră. Dar aceste **treburi mărunte**, care nu par prea arătoase la prima vedere, au **mai ales acum**, o mare însemnătate. De ele, de aceste treburi mărunte, depinde în mare măsură dacă la iarnă căminul cultural își va merita numele, sau dacă va sta închis, cu lacătul la ușă.

Experiența anilor trecuți trebuie să ne servească de învățătură în această privință. Ne amintim destul de bine cum dădeau din colț în colț cei care nu se îngrijiseră tocmai de aceste treburi mărunte, atît de necesare ca să asigure desfășurarea unei activități permanente a căminului cultural sau a colțului roșu în timpul iernii.

Multe cămine culturale iarna trecută au stat închise fie pentru că nu fuseseră aduse lemnele pentru foc, fie că nu se instalase soba, sau nu erau reparate ușile și ferestrele. Asemenea situații au existat acolo unde sfaturile populare comunale, conducerile căminelor culturale și organizațiile de bază U.T.M. nu s-au interesat de aceste măsuri ce trebuiau luate din vreme. Și, se pare că nici anul acesta nu s-au tras suficiente învățăminte pretutindeni. Situațiile care există, de pildă, în comuna Belcești, raionul Hîrlău, în comuna Rădești, raionul Bîrlad sau cea de la căminul cultural „M. Eminescu" din comuna Buciumeni, raionul Pucioasa, nu sînt singurele care ar trebui să le dea de gîndit foarte serios și organizațiilor U.T.M. respective.

Timpul este înaintat și de aceea se impun a fi luate de urgență toate măsurile necesare ca să se asigure condițiile materiale necesare căminului cultural pentru a desfășura în perioada iernii o activitate neîntreruptă. Știut este faptul că activitatea culturală la sate se poate desfășura din plin, cu mult succes, mai ales în perioada de iarnă cînd treburile cîmpului încetează și cînd țăranii muncitori au timp suficient ca să participe la acțiuni menite să le îmbogățească cunoștințele politice, culturale, agrozootehnice.

Organizațiile U.T.M. din sate și comune au datoria de a nu privi cu pasivitate lipsa de interes a unor sfaturi populare comunale sau a unor directori de cămine culturale care nu se îngrijesc să ia măsuri din timp ca să asigure condițiile materiale. Totodată, utemiștii pot și trebuie să ajute la rezolvarea acestor treburi mărunte pomenite mai sus: să curețe și să amenajeze localul căminului, să facă micile reparații la uși, geamuri, sobe, acoperiș, să repare scaunele, mesele, băncile, rafturile, să ajute la inventarierea cărților bibliotecii, la aducerea lor de la acei cititori care le țin cu lunile pe-acasă etc. In același timp, organizațiile U.T.M. trebuie să ajute la asigurarea desfășurării permanente a activității culturale de masă la sate în perioada iernii.

In planul de conferințe, pot și trebuie prevăzute și conferințe specifice vîrstei și preocupărilor tineretului. De asemenea, să se prevadă acțiuni menite să atragă în masă tineretul în cadrul concursului „Iubiți cartea", cum ar fi: prezentări de recenzii, seri literare, discuții asupra cărților citite, organizarea cercurilor de citit formate din tineri etc.

Colectivele artistice ale căminului cultural — corul, echipa de dansuri, cea de teatru, brigada artistică de agitație — vor trebui și ele să-și intensifice activitatea odată cu venirea iernii. Aici, un cuvînt greu au de spus utemiștii, tineretul, care formează majoritatea în echipele artistice sătești.

Iată dar cîte au de făcut organizațiile U.T.M. din sate și comune pentru a pregăti activitatea culturală din iarnă.

De aceea, nu trebuie pierdută nici o zi. La sfîrșitul lunii noiembrie sau în decembrie, n-o să mai fie așa de lesne de luat aceste măsuri; ele trebuie luate acum, din timp. Procedînd astfel, organizațiile U.T.M. de la sate vor realiza o muncă de mare însemnătate — aceea a asigurării condițiilor pentru ca la iarnă, tinerii din sate și nu numai ei, să trăiască o bogată viață culturală, artistică, menită să-i educe și să-i mobilizeze tot mai activ ca să-și sporească contribuția lor la lupta dusă de întregul nostru popor muncitor pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului privind întărirea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii și obținerea unor recolte tot mai bogate.

In cinstea Congresului partidului

Cu cincinalul îndeplinit

Greu poți pătrunde în creierul munților Parîngul și Vulcanului, acolo unde lucrează muncitorii forestieri. Cu toate acestea, la fiecare sfîrșit de săptămînă, din vîrful munților sosesc la conducerea I.F.E.T.-ului rezultatele înscrise de muncitorii forestieri în întrecerea socialistă care se desfășoară în cinstea Congresului P.M.R. In cinstea acestui important eveniment muncitorii din sectorul forestier din regiunea Craiova au îndeplinit sarcinile de plan ce le reveneau în primul cincinal cu 61 zile înainte de termen.

In ziua de 11 noiembrie, datorită rodnicei activități desfășurată de muncitorii forestieri în frunte cu: Gh. Popescu, Elena Voicu, Petre Polexe, Anghel Savin, Ilie Istrate, în sectorul forestier din regiunea Craiova a fost îndeplinit planul pe 1955. Cele mai bune rezultate au obținut muncitorii forestieri de la gospodăriile Cărbunești și Tg. Jiu, precum și cei de la I.F.E.T. Valea de Aramă și Tg. Jiu, unde planul anual a fost depășit cu 8-12 la sută.

★

Un număr de 35 de întreprinderi din Regiunea Autonomă Maghiară au îndeplinit pînă în prezent sarcinile care le reveneau în cadrul primului nostru plan cincinal. Printre acestea se află uzinele de fier Vlahița, fabrica de piese de schimb pentru mașini textile și de tricotat „Encsel Mauriciu", fabrica de mobile „Simo Geza", întreprinderea de produse chimice și casnice „Ludovic Minski", fabrica de produse finite din piele „Petöfi Sandor".

Din cele 12 întreprinderi industriale de interes raional și local, 11 și-au realizat sarcinile ce le reveneau din planul cincinal. Numai în cursul lunii octombrie colectivele întreprinderilor industriei locale au produs articole de larg consum și alimentare peste sarcinile de plan în valoare de 416.725 lei și au obținut economii de 104.979 lei.

Intreprinderile din Regiunea Autonomă Maghiară au mai realizat și pus la dispoziția statului în acest an acumulări bănești peste sarcinile ce le reveneau în valoare de 25 milioane lei.

Incă 6000 tone cărbune peste plan

PETROȘANI (de la trimisul nostru). In întrecerea pornită în întîmpinarea Congresului partidului, pentru a da patriei 3.000 de vagoane de cărbune peste plan, tinerii mineri ai Văii Jiului obțin zi de zi noi succese.

Au trecut numai 40 de zile de cînd tinerii de la mina Petrila s-au angajat că vor da peste plan 6.000 tone de cărbune. In ziua de 11 noiembrie minerii au raportat organizației de partid că angajamentul a fost îndeplinit. In această zi, ultima tonă de cărbune din cele 6.000 a fost scoasă din adîncul pămîntului și transportată la suprafață. In această perioadă, fruntașă pe mină, se situează brigada de tineret condusă de tovarășul Crăsuc Mihai. Lucrînd într-un abataj frontal, brigada a extras cu 340 tone mai mult de cît prevedea norma. Insemnate realizări au obținut și brigăzile de tineret conduse de Mațzanga Ion, Ardean Nicolae, Cenușa Cornel și altele.

Minerii de la pregătiri, din cadrul minei Petrila, care se alătură chemării tînărului Kibedi Adalbert, au desfășurat și ei o activitate rodnică.

Dorind să întîmpine Congresul partidului nostru cu succese tot mai însemnate în muncă, tinerii de la mina Vulcan nu s-au lăsat cu mult întrecuți. Cele 4.378 tone de cărbune date peste plan sînt mărturii ale dragostei cu care tinerii de aici întîmpină măreţul eveniment. Cele 322 tone de cărbune date peste plan de ortacii minerului Iovan Andrenic precum și cele 277 tone ale grupei conduse de Danciu Gheorghe vin să se alăture succeselor de pînă acum.

De curînd minerii de la Vulcan au sărbătorit o nouă victorie în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan înainte de termen: sectorul 8 pregătiri și-a îndeplinit sarcinile planului anual. Brigăzile conduse de Vizi Andrei, Iancu Octavian, Gros Nicolae, Wass Andrei precum și altele și-au dat din plin contribuția la obținerea acestui succes.

Cum s-a introdus la noi o nouă metodă de muncă

Nu e mult de cînd am început să aplic metoda de așchiere rapidă a metalelor inițiată de strungarul sovietic Pavel Bîkov. Am fost îndemnat să fac asta în urma unei ședințe în care maistrul șef Toma Ionescu și responsabilul cu întrecerile socialiste Codreanu Dumitru din secția noastră de motoare, a uzinelor „23 August" din Capitală, ne-au vorbit despre această metodă, despre avantajele ei. Și cum eu, ca și ceilalți strungari, voiam cu orice preț să ies cîștigător în întrecerea socialistă, am socotit că metoda Bîkov are să mă ajute să sporesc randamentul mașinii mele. Nu m-am înșelat. Nu sînt singurul care am observat că este la îndemîna oricui să aplice metode de muncă de înaltă productivitate. Și Dobre Ștefan și Tudor Iulian și alți strungari din sectorul nostru lucrează acum după metodele Bîkov, Bortkevici, sau după inițiativa lui Constantin Vasilache.

La noi în sector aceste metode se extind acum în rîndul unui număr mereu mai mare de strungari.

In mijlocul unui asemenea colectiv de muncă și cu ajutorul metodei Bîkov m-am ridicat și eu printre cei care au ajuns să folosească mașinile cu chibzuință.

De curînd am fost rugat să fac în fața strungarilor din atelier o demonstrație practică cu metoda Bîkov. Pentru mine aceasta a fost ca un examen. Dar l-am trecut. Se strînseseră în jurul meu toți strungarii din secție. Așteptau să vadă cum aplic eu această metodă. Am dat drumul mașinii, am împins cuțitul în șpan și la cele 755 de turații pe minut ale universalului, piesa căpăta repede forma dorită. Am observat pe fețele celor care urmăreau operația că îi interesează sistemul acesta de lucru. Cînd am terminat demonstrația am fost mulțumit și eu și tot mulțumiți s-au întors la mașinile lor cei care asistaseră. Ei au plecat hotărîți să aplice o nouă metodă care să-i ajute în întrecerea socialistă în cinstea Congresului partidului.

PASCU VIRGIL
strungar

Predau cotele către stat

Țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Făurești, raionul Olteţu, s-au angajat ca în cinstea celui de al II-lea Congres al P. M. R. să îndeplinească integral planul de colectări la produsele vegetale și animale.

Pentru grăbirea ritmului colectărilor în comună s-au format 28 de echipe alcătuite din comuniști și deputați. Membrii echipelor vizitează pe locuitorii fiecarei circumscripții, mobilizîndu-i să-și predea cotele datorate statului. Secretarul organizației de bază Gh. Zisu, comuniștii Ștefan Gaiță, Ion Stanciu, Florica Burețea, deputații Ilie Toporan, Gh. Cojocaru, Gh. Diaconu și alții au fost cei dintîi care au achitat integral toate cotele cuvenite statului pe acest an. Exemplul acestora a fost urmat de majoritatea țăranilor muncitori din comună.

Ca urmare a muncii depuse pînă la 10 noiembrie planul de colectări pe 1955 a fost îndeplinit în comuna Făurești în procent de 100,2 la sută la grîu, 102 la sută la lînă, 130 la sută la lapte de vacă, 106 la sută la fîn și 100 la sută la porumb.

Arături după metoda Malțev

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Mecanizatorii de la S.M.T. Dorobanțu din raionul Medgidia s-au angajat ca în cinstea Congresului partidului să efectueze arături după metoda Malțev pe o întindere de 30 hectare la gospodăria agricolă colectivă din comuna Tîrgușoru. In acest scop ei au modificat plugul „Ilie Pintilie" chiar în atelierul stațiunii. Au lăsat la acest plug doar două trupițe pentru desfundare după sistemul Malțev. Trupițele au fost confecționate din plăci de oțel sudate electric. La proba făcută cu noul plug s-au putut executa arături la o adîncime de 55 cm., cu un randament de peste 2 hectare zilnic.

Primele arături după metoda Malțev au și fost executate de către tractoriștii brigăzii a 22-a printre care se află și fruntașul Marin Tiu.

Insemnări

Dorința sergentului Zefir

Pe aerodrom, ca de obicei, aceeași activitate vie. In parcul avioanelor, mașinile-cisternă aduc hrana puternicelor motoare.

Scoase cu grijă de către mecanici pe porțile uriașe ale hangarelor, noi avioane trag la pistă în timp ce aparatele care au executat zborul de noapte trec la „odihnă". Odihnă, vorba vine, pentru că îndată le iau în primire tehnicienii.

— Pe sergentul Zefir Barbu, îmi spuse comandantul subunității, îl găsiți la hangarul 3. Ca semne dinstinctive: e un tînăr bine făcut, cu ochii mari, întotdeauna vesel. Și încă ceva: are prinsă pe salopeta albastră insigna „Aviator de frunte".

Spunînd asta, ofițerul Toma surîse cu subînțeles...

In preajma avioanelor ori în cabine, specialiștii în aparate de bord, radiști, trebăluiau sub îndrumarea tehnicienilor. Pînă aici, toate bune. Dar să vezi necazul: cum să dau de „omul meu", cînd toți erau în salopete albastre, toți bine făcuți, cu lumini jucăușe în ochi? Și culmea: toți cu semnul onorific „Aviator de frunte".

Abia acum am înțeles taina surîsului comandantului de subunitate.

Iată-l, în sfîrșit și pe sergentul Zefir.

— Generatricea nu dădea curent: am găsit îndată unde-i buba — îmi spuse, mîndru. Unei afurisite de fișe i-a venit chef să sară...

După terminarea programului am stat îndelung de vorbă cu mecanicul de avion, sergentul Zefir Barbu. Mi-a povestit despre viața de ostaș, despre specialitatea în care s-a calificat în armată și, mai ales, despre gîndurile sale de viitor.

...Intr-una din zile, lucrînd la avion, sergentul Zefir a observat cum cablul de comenzi era sărit de pe un scripete. Un

neajuns — în aparență lipsit de importanță, dar care ascundea în el o mare primejdie. Intr-adevăr, dacă avionul ar fi continuat să zboare, nedescoperindu-se la timp defecțiunea, datorită frecării pe metal, cablul s-ar fi ros.

Orice pilot știe ce înseamnă aceasta.

Sergentul Zefir a raportat ofițerului tehnic și s-au luat măsuri imediate. Astfel s-a preintîmpinat un eventual accident de zbor.

Vorbind, el folosea cu ușurință diverși termeni tehnici. Uneori, pentru a mă face să înțeleg mai bine, se apleca, lua o ramură uscată și sgîria pe pămînt o schiță. In lumea tehnicienilor doar, schița este asemenea busolei pentru marinari. Și ostașul acesta, care pînă mai ieri nu văzuse cum arată un motor de avion, este azi un tehnician de mîna întîi.

Privea cu încredere viitorul. Avea și de ce. Armata i-a dat o meserie, îl ajută să-și croiască drum sigur în viață.

— După lăsarea la vatră, ce gînduri ai? — l-am întrebat.

Apucă din nou ramura uscată și sgîrie o linie pe pămînt:

— Intîi, trec pe la S.M.T. Conțești E în capul satului unde-s ai mei. Mi-au scris tovarășii de acolo că am locul asigurat. E drept, la volanul tractorului sau al combinei nu m-am urcat nici cînd, dar să-mi spună careva că asta ar fi un „bai"! Mă descurc eu cu motorul avionului și n-o să dau de rostul unui motor de tractor?

...Apoi, și aici zîmbi puțin încurcat, e la S.M.T. o fată cu care am „o vorbă". Am aflat în sat că dă zeci de hantri peste plan. O să-i dăm împreună. Ce e rău în asta? Două la mînă — și mai trase o linie. Așa-s tehnicienii: nu fac nimic fără schiță — își urmă vorba flăcăul. Aș mai avea să vă spun cît mi-e plină inima de bucurie și încredere. Plec din armată cu o meserie, am un loc sigur de muncă. O să-mi întemeiez o familie...

Trecuse timp de cînd închisesem carnetul de însemnări, dar multă vreme mi-a stăruit în minte chipul sergentului Zefir, al omului acesta simplu, despre a cărui destoinicie sînt sigur că voi mai auzi.

Cpt. M. VASILIU

Sărbătorirea Săptămînii internaționale a studenților

Sîmbătă după amiază, în aula Facultății de Științe Juridice, a avut loc o adunare festivă a studenților din Capitală organizată în cadrul Săptămînii internaționale a studenților.

La adunare au luat parte reprezentanți ai C.C. al U.T.M. reprezentanți ai corpului didactic universitar, numeroși studenți.

Au participat de asemenea membrii delegației de studenți maghiari care la invitația C.C. al U.T.M. ne vizitează țara cu prilejul Săptămînii internaționale a studenților precum și studenți străini care învață în țara noastră.

Cuvîntul de deschidere a adunării a fost rostit de Miron Olteanu, prim secretar al Comitetului orășenesc București al U.T.M.

Despre Săptămîna internațională a studenților a vorbit Cornelia Mateescu, secretar al C.C. al U.T.M. care a spus printre altele: „In fiecare an între 10—17 noiembrie studenții din întreaga lume sărbătoresc Săptămîna internațională a studenților, sărbătoare care unește sub steagul Uniunii Internaționale a Studenților milioane de studenți care aspiră la întărirea unității internaționale studențești, la trainice legături prietenești, care luptă pentru menținerea și apărarea păcii în lumea întreagă.

In anul care a trecut, U.I.S. a acordat o atenție deosebită manifestărilor culturale studențești pe plan național și local sprijinind manifestările organizate cu scopul reînvierii și îmbogățirii tezaurului culturii naționale. Astfel de manifestări ca: sărbătorile studenților italieni, legate de a X-a aniversare a mișcării italiene de rezistență, carnavalul studenților italieni din Padua, sărbătorile studențești din luna mai din Cehoslovacia, sărbătorile de primăvară ale studenților din Suedia, festivalul cultural național al studenților din Chili au o bogată activitate culturală desfășurată de studenți. Cu ocazia sărbătoririi Săptămînii internaționale a studenților transmitem Uniunii Internaționale a Studenților un călduros salut și o asigurăm că studenții din țara noastră vor susține totdeauna activitatea U.I.S.-ului îndreptată spre întărirea unității internaționale studențești, spre strîngerea legăturilor prietenești și lărgirea cooperării între studenții din lumea întreagă pentru apărarea păcii și asigurarea unui viitor fericit".

Au luat apoi cuvîntul Reiman Iojefne, conducătoarea grupului de studenți maghiari care ne vizitează țara și studentul indian Hirde Pol Sing, care au adus studenților din țara noastră un călduros salut din partea studenților din țările lor.

Participanții la adunare au trimis un mesaj de salut Uniunii Internaționale a Studenților.

Căminul cultural pregătit pentru iarnă — mîndria utemiștilor

„Căminul cultural trebuie terminat și pregătit pentru activitatea de iarnă", spunea utemistul Dițoiu Aurel, directorul căminului cultural, ori de cîte ori se ivea prilejul. La sfatul popular, în adunările generale U.T.M., în convorbirile cu activiștii sosiți în sat pentru treburile obștești, singurul subiect de discuție al lui Dițoiu era căminul cultural: „trebuie să ne ajutați în construcția căminului... trebuie asigurate lemnele... trebuie și iar trebuie..."

In mod provizoriu, căminul cultural, împreună cu biblioteca aveau sediul la școala elementară. Lipsa de spațiu stînjenea atît activitatea căminului cultural cît și a bibliotecii.

Dițoiu Aurel este un utemist inimos, își îndeplinește cu pasiune sarcinile care-i revin ca director al căminului cultural din comuna Peretu, regiunea București. Putea fi văzut deseori la sfat discutînd aprins cu președintele sfatului popular: „prea puțin var ați repartizat pentru terminarea construcției căminului... trebuiau mai multe scînduri... nu uitați încăodată de scaune și de lemne pentru iarnă!..."

In adunările generale U.T.M., utemiștii au discutat despre ajutorul pe care trebuie să-l dea căminului cultural. Se punea problema terminării construcției căminului cultural. Utemiștii și tineretul formează majoritatea corului, a echipei de dansuri, a brigăzii artistice de agitație; ei sînt dornici să joace șah, să vadă un film bun și să danseze. De aceea terminarea cît mai grabnică a căminului îi interesa în cea mai mare măsură. Cu toții erau nerăbdători și căutau să contribuie la terminarea construcției.

Utemistul Mavru Ilie venea deseori la școală să-l caute pe tovarășul Dițoiu.

— Plec mîine la Roșiori. Nu trebuie adus nimic de acolo?

— Cum să nu, bine c-ai venit. De la Roșiori vor trebui aduse multe: var, scînduri, ciment...

Mavru Ilie nu era singurul utemist care venea să-l întrebe pe director — înainte de a pleca în oraș — dacă nu-i nevoie de adus cîte ceva de acolo pentru cămin.

— Deocamdată avem nevoie de materiale de construcție, le răspundea directorul, ne puteți ajuta aducîndu-le în sat.

Așa se face că ori de cîte ori plecau cu căruța în oraș, utemiștii și tinerii treceau pe la construcție din obișnuință și întrebau ce mai trebuie adus. Manea Marin, țăran muncitor întovărășit, Buligă Petre și mulți alți utemiști au adus cu carul, în mod voluntar, pietriș, nisip, ciment, scînduri și diverse materiale.

Arhitectul de la Roșiori, utemist și el, a făcut schițele noului cămin cultural. De cum sosea în sat era înconjurat de tineri și vîrstnici care cereau să le arate planurile. In liniile schițelor ei vedeau noul cămin cultural. Sala de spectacole tapisată pînă la jumătate cu plăci de lemn lustruite, cu scena mare ca la teatru și cortină în falduri bogate, cabine pentru artiștii amatori. Prin gemulețul de la cabina operatorului de cinema vedeau parcă fascicolul luminos proiectat pe pînza albă de deasupra scenii. Și întreaga sală avea o atmosferă caldă, apropiată. Apoi biblioteca, sala de lectură...

Zidarii, dulgherii, tîmplarii își făcuseră datoria. Căminul cultural era terminat. Acum trebuia să fie „pus la punct", cum spunea Dițoiu.

In mod obișnuit după terminarea unei construcții rămîn mormane de moloz în clădire, în curte. Intr-o zi utemiștii Cotoc Petre și Hoțu Anghel au venit cu lopeți, cu carul, au mai mobilizat și alți tineri și au început să care molozul. L-au dus în curtea școlii unde au astupat niște gropi. După cîteva drumuri molozul a fost cărat. Atît sălile căminului cît și curtea au rămas curate. La ștersul geamurilor au ajutat utemistele și pionierii.

Impreună cu profesoara Răgălie Maria, utemistele Țepeleanu Constanța și Lican Alexandrina au cusut cortina din rips albastru.

Acum trebuia făcută pavoazarea. De treaba asta s-a ocupat alt grup de utemiști printre care: instructoarea de pionieri Buzdugan Elena, profesorii Neagoie Iulian, Naum Ion, țăranul muncitor întovărășit Mihăilă Gheorghe. Lozincile le-au scris cu cerneală, cu cretă și vopsea. La ușa de la intrare au pus lozinca: „Trăiască cel de al II-lea Congres al partidului". In fața căminului cultural au făcut un panou pe care au scris „Trăiască prietenia veșnică dintre poporul romîn și marele popor sovietic". Căminul cultural era gata aranjat. Mai rămăsese o problemă: lemnele pentru iarnă. Sfatul popular a prevăzut lemne pentru căminul cultural. Trebuiau aduse însă din pădure. Utemiștii Mavru Ilie și Manea Mihai au venit și de data asta la director și i-au cerut să facă ei această muncă. Amîndoi sînt membri ai brigăzii artistice de agitație și socotesc că încălzirea căminului îi privește și pe ei.

La bibliotecă

Intr-o încăpere mare, luminoasă, este un du-te vin-o neîncetat. Responsabilii cercurilor de citit, tineri și pionieri, școlari, vin să ceară cărți. Bibliotecarul are grijă de vîrsta cititorilor și pregătirea lor. Celor mai mici le dă basme de Ion Creangă, Petre Ispirescu, celor mai mari le plac de bună seamă cărți ca: cele ale lui Jules Vernes, Vitea Maleev la școală și acasă, Strada Mezinului și multe altele. Concursul literar „Iubiți cartea" a adus noi cititori din rîndul tineretului.

Bibliotecarul Staicu Ilie, vioi și neobosit, poate fi găsit toată ziua la bibliotecă împărțind cărțile, clasificîndu-le. A mai sosit un pachet. Bibliotecarul rupe cu nerăbdare sforile; în jurul lui o mulțime de tineri participă la momentul devenit solemn al desfacerii pachetului cu noile cărți sosite. Ultimele noutăți literare au venit în sat. Nu s-a uscat bine cerneala de tipar și au și ajuns la căminul cultural: Arcadi Gaidar și Ostrovschi volumele I și II, Till Ulenspiegel, volumul de versuri „Laudă patriei" de Victor Tulbure, broșuri despre agrotehnică și zootehnică. Cu lumini vesele în priviri, Staicu le așează în rafturi, dar la urmă oftează totuși nemulțumit. Cărțile pe care le-a cerut pentru concursul literar „Iubiți cartea" încă n-au venit toate. „Să mai fac o adresă?... Nu! Mai bine mă reped eu la Centrul de difuzare de la raion", gîndește el...

De curînd s-au mutat în noile camere ale bibliotecii. Două camere: una pentru cărți și o sală de lectură. Cînd a fost mutată în noua clădire, biblioteca n-a avut rafturi destule pe care să fie așezate cărțile. In școală stătuseră înghesuite pe unde s-a putut. Și Staicu, din bibliotecar a devenit și tîmplar. Singur a făcut cîteva rafturi din „resurse interne", cum spune el. O scîndură de aici, una de acolo, de prin pod, din resturi de materiale rămase de la construcție și gata materialul pentru rafturi.

Cînd muncile la cîmp se vor termina oamenii vor avea mai mult timp liber, și nu puțini vor fi cei dornici să citească; trebuie organizate cercurile de citit; vor mai trebui înființate încă cel puțin 10 cercuri în afară de cele din anul trecut. Responsabilii acestor cercuri au fost aleși din rîndul învățătorilor, profesorilor, țăranilor muncitori. Mulți din ei sînt utemiști. Fiecare responsabil de cerc de citit a pus la poarta casei în care se ține cercul o tăbliță roșie pe care stă scris cu alb „Cerc de citit". La 35 de porți vor fi puse asemenea tăblițe. Frații Varză Dumitru și Varză Petre, utemiști, tîmplari de meserie, s-au oferit să facă atîtea tăblițe cîte trebuie. Aproape 400 de cărți au fost împărțite cercurilor de citit.

„Astăzi — spune utemistul Staicu — biblioteca căminului cultural, cercurile de citit, concursul pentru citirea literaturii „Iubiți cartea", ne par foarte firești, obișnuite și la locul lor. N-avem voie să uităm niciodată cum s-au realizat toate. Să nu uităm cum a devenit posibil ca în comuna noastră — unde mii, nu sute, mii de locuitori erau analfabeți cu 11 ani în urmă — să avem astăzi bibliotecă, un număr de cercuri de citit mereu în creștere și cum s-a ajuns ca neștiința de carte să fie socotită ca o mare rușine".

Zile de odihnă model

Toamna a îmbrăcat satul în veșmînt multicolor. Căminul cultural, clădire nouă, aspectuoasă, așezată la răscrucea drumurilor, atrage atenția tuturor celor care intră sau ies din sat. Din cînd în cînd, o căruță venind de la cîmp, se oprește în marginea drumului și căruțașul se repede pînă la cămin; după scurt timp iese cu o carte sub braț și dă bice cailor. Alții vin pe înserat la căminul cultural, joacă șah, ascultă radio, citesc în sala de lectură. Cîteva panouri puse prin colțurile cele mai umblate ale comunei anunță că duminica ce vine va fi zi de odihnă model în comună și dă cîteva amănunte din program: dimineața întîlnirea părinților care au copii la școală cu învățători și profesori; pe terenurile sportive vor avea loc întîlniri ale fotbaliștilor; la căminul cultural, concurs de șah; seara o recenzie a cărții „Bruski" de Panfiorov. Brigada artistică de agitație va prezenta un program pe noua scenă; se va rula filmul „Copiii din Hiroșima", iar Ansamblul de estradă al Sfatului popular al regiunii București va prezenta în fața sătenilor revista „Cu tîlc". Asemenea zile de odihnă vor fi de acum încolo organizate cu regularitate.

Căminul cultural își desfășoară activitatea pe baza unui plan care prevede conferințe pe teme de politică internă și internațională, jurnale vorbite, seri literare, serate cu dans pentru tineret etc. Tot mai mulți tineri sînt dornici să intre în formația corală. La 15 noiembrie se va deschide cercul agrotehnic condus de tehniciana Udrea Adriana. De pe acum au cerut să urmeze la acest cerc 16 țărani muncitori. Printre cei dintîi s-au înscris: utemistul Manea Marin din întovărășirea agricolă, Papură Ștefan, secretarul organizației de bază U.T.M. și mulți alții. Bibliotecarul a ales cărțile — broșurile cu conținut agrozootehnic — și le-a pus deoparte. Dițoiu Aurel a fost la București și acum se așteaptă de pe o zi pe alta instalarea stației de radioamplificare și a aparatului de proiecție.

După cum se vede au fost asigurate toate condițiile ca odată cu apropierea iernii, căminul cultural să devină un adevărat focar de cultură, un loc tot mai mult căutat și îndrăgit de țăranii muncitori. Utemiștii sînt mîndri că au contribuit și ei la pregătirea căminului cultural pentru activitatea de iarnă.

KUHTA DARIA

Despre ce n-a vorbit raportul

Insemnări pe marginea şedinţei plenare a comitetului raional U. T. M. Arad

Plenara şi-a început lucrările cu obişnuitele formalităţi.

Incepe citirea raportului. Ascultătorii sînt la început numai ochi şi urechi. Şeful secţiei organe, tovarăşul Petre Schneider, „raportorul" e emoţionat. „Ce vor spune oamenii despre expunere"? gîndeşte el... Nici lui nu-i place prima parte a raportului. O înşiruire de cifre...

La un moment dat, asistenţii încep să se agite: şuşotesc, mîzgălesc hîrtii, fumătorii aprind ţigară după ţigară...

Primele pagini au fost citite. In sală e linişte din nou. Bariera cifrelor a fost trecută. Raportorul trece la fapte. Insuşi Schneider se luminează la faţă.

★

Utemiştii din G.A.C. „Sándor Petöfi" — arată raportorul — şi-au cîştigat simpatia tuturor colectiviştilor. In orice acţiune ei sînt printre primii. Comitetul raional U.T.M. a organizat aci un schimb de experienţă. Au venit tineri din G.A.C. Şiria, din comuna Turnu şi Felnac.. erau peste 80 de musafiri.

După ce oaspeţii au vizitat cîmpul, atelierele gospodăriei. grajdurile şi magaziile pline de produse au trecut la club unde s-au discutat probleme, s-au expus păreri...

In gospodărie sînt 52 de utemişti. Fiecare dintre ei are cîte o sarcină concretă. Toţi sînt înscrişi la concursul „Iubiţi cartea".

Anul acesta au intrat în gospodărie, numai tineri, peste 20. Gavril Holaşi, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., i-a lămurit pe Alexandru Boldejan şi pe Ştefan Pop. La început s-au lăsat cam greu, în special tuşa Ana, mama lui Alexandru. Gavril însă nu s-a descurajat. I-a invitat să viziteze gospodăria, apoi i-a invitat la el acasă, le-a arătat cele peste 10.000 kg. de produse pe care le-a primit pentru zile-muncă el cu familia sa. Pe tuşa Ana a încîntat-o în special zahărul. Peste 100 kg. zahăr a primit familia Holaşi...

De cînd e ea, tuşa Ana n-a trăit aşa de bine, fără griji, ca acum cînd a devenit colectivistă. De cîte ori îl întîlneşte pe secretar ea îi strigă:

— Mulţam Gavrilă, eşti un fecior de ispravă!...

Pe Vonci Gavril cu surorile — Elisabeta şi Anet — le-a atras în gospodărie utemistul Pavel Sabo. Săptămîni de-a rîndul s-a ţinut Sabo de ei, dar Vonci, şi mai ales sora lui mai mare nici nu voiau să audă de aşa ceva. Pînă-ntr-o zi, Sabo, scos din răbdări se gîndi să se lase păgubaş...

— Ce să le fac? — le-a spus el atunci utemiştilor din comitetul organizaţiei de bază U.T.M., dacă-s încăpăţînaţi, treaba lor.

Secretarul de partid, tovarăşul Şinca, privindu-l mustrător, i-a spus:

— Halal utemist! cînd întîmpină o greutate dă bir cu fugiţii...

Sabo a luat-o de la început. Dar de data aceasta, cu mai multă răbdare...

La a nu ştiu cîta partidă de şah jucată cu Sabo în clubul gospodăriei, după o convorbire de cîteva ore, Vonci a cerut să devină colectivist. Mînioase foc de cele întîmplate, Anet şi Elisabeta s-au hotărît să-l „scarmene" cum se cuvine pe Pavel... Dar nu s-a întîmplat mai nimic. După un timp s-au convins şi ele că Sabo a avut dreptate: gospodăria le-a adus belşug. Surorile lui Vonci au devenit colectiviste fruntaşe...

Arătînd aceste fapte, raportul recunoştea în utemiştii de la G.A.C., „Sándor Petöfi" pe cei mai buni.

★

Jumătate din timpul acordat citirii raportului trecuse. In sală freamătul reîncepu. Ascultătorii, făcînd haz, dădeau mai multă atenţie jocului unei pisicuţe buclucaşe care se strecurase în sala de şedinţe şi făcea tumbe, decît raportorului care trecuse la un alt capitol ce semăna foarte bine cu primul: cifre, cifre, cifre. In timp ce cifrele se revărsau în sală potop, producînd prea puţină impresie, membrii comitetului şi invitaţii se frămîntau, gîndindu-se la ale lor.

...„La ce-mi folosesc toate aceste cifre? — îşi zicea T. Bulc, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din G.A.C. „N. Bălcescu". De ce nu vorbeşte raportul mai mult despre experienţa în muncă, despre metodele pe care este bine să le folosim?..."

Şi utemiştii de la G.A.C. „N. Bălcescu" au obţinut succese. Nici unul din ei nu are mai puţin de 200 zile-muncă. Unii au ajuns chiar să aibă numărul zilelor anului... Dar cunoaşte biroul raional acestea sau se interesează măcar despre problemele utemiştilor de la „N. Bălcescu"? Despre asemenea lucruri ar vrea Bulc să i se vorbească...

Utemistul Tripa Savu are cu totul vreo 14 ani. Lui Tripa îi place să muncească la cai. Un brigadier însă, puţin încăpăţînat, îi face parcă înadins. Il trimite mai întotdeauna cu vacile la păscut. Şi Tripa plînge de ţi se rupe inima. Nu-i plac vacile şi basta. Fuge de la cîmp şi se repede la tot ce-i este lui mai drag în gospodărie: caii, mînjii... Cu lacrimi în ochi îi mîngîie şi le aşterne de ale mîncării. Mai mult se îngrijeşte Tripa de cai de cît de sine. Dar ce-i de făcut dacă brigadierul vrea să-şi facă „gustul" cu Tripa?

...Organizaţia de bază U.T.M. nu are suficientă influenţă asupra brigadierului. Şi utemistul Tripa aşteaptă să i se facă dreptate. Bulc nu reuşeşte. Şi nimeni nu-i arată ce are de făcut... Nici instructorul raional, nici... dar ce să mai vorbim, omul aşteaptă un ajutor concret.

Bulc continuă să-şi depene gîndurile:

...Brigadierul U. Traian, îndărătnic, îi persecută pe tineri. Ştie despre treaba asta biroul raional? Poate ştie... dar ce folos? Utemiştilor Ştefan Sabo şi Iosif Varnaşi, brigadierul Traian le-a pontat numai 120 de puncte într-o zi de lucru în loc de 300 cît li se cuvenea de fapt (1 şi o cincime zile muncă în loc de 3)... Vacile gospodăriei sînt prost întreţinute; toate la un loc (sînt 16) dau 25 litri lapte la un muls în loc de cel puţin de două ori pe atît; propunerile comitetului organizaţiei de bază U.T.M. nu sînt luate în seamă... Biroul raional n-are nimic de spus? Şi cîte nu sînt de făcut încă!...

. . . .

Nicolae Voican, inginer agronom, e şi el prezent în sală.

Cînd a venit să muncească în comuna Covasînt la punctul agricol, a găsit în sat 10 utemişti. Activitatea lor era slabă... Cu ei şi-a început munca Voican. Astăzi numărul utemiştilor a depăşit 30. U.T.M.-ul are un cuvînt de spus în sat. Comuniştii au pe cine se bizui... Cu toate acestea, s-a găsit la comitetul executiv al sfatului raional un „activist", pe nume Mălăeş, care l-a avertizat într-o zi pe Voican:

— ...Ori la sfat, ori la U.T.M... Pînă diseară la ora 7 să-mi dai răspunsul!...

Şi cîte argumente nu i-a adus Voican: că e nejust să susţină o asemenea cerere, că împletind munca sa de bază cu cea de utemist aduce o contribuţie îndoită, că nici nu poate concepe activitate rodnică pe tărîm economic fără a activa pe linia organizaţiei U.T.M. din care face parte..

Dar Mălăeş nici nu vrea să audă de asemenea argumente şi continuă să-şi susţină „cauza"...

. . . .

Maria Tomorug, inginer agronom la G.A.S. „Scînteia", are şi ea gîndurile ei.

Anul trecut a încercat pe o parcelă de pămînt puterea de germinaţie a grîului ramificat (turgidum). A pornit la lucru singură, dornică să-şi aducă contribuţia la dezvoltarea gospodăriei. Cît de entuziasmată era atunci!... Dar singurul om din gospodărie care a susţinut-o a fost Lobaş baci. Ceilalţi însă au „încurajat-o" astfel: „lasă-ne în pace cu grîul dumitale".

Işi aduce aminte de cele ce i-a povestit într-o zi brigadierul Iosif Lobaş:

Inaintea ei a muncit în gospodărie în calitate de inginer tînărul Gheorghe Costin. Ca şi ea, s-a apucat cu rîvnă de experienţe convins că va fi sprijinit. Numai de pe un sfert de hectar a scos 2.600 kg. porumb. De pe un alt teren a obţinut pepeni de peste 20 de kilograme... A plecat însă în altă gospodărie să muncească. Şi el se descurajase, nici el nu a fost sprijinit. „De ce oare, de ce?" se gîndeşte Maria Tomorug. Şi acest „de ce?" o frămînta pe Tomorug amintindu-i şi de altele... Se împlineşte un an de cînd a cerut conducerii gospodăriei să i se facă rost de un termometru de sol, un microscop şi un pluviometru. Dar nici pînă în ziua de azi nu le-a primit... „Voi pleca să muncesc în altă comună, unde voi găsi mai multă înţelegere", se gîndeşte ea cu amărăciune. Maria Tomorug e descurajată... Dar ce-a făcut comitetul raional? S-a interesat el vreodată de asemenea probleme vitale ale muncii utemiştilor?

★

Toate aceste gînduri ale celor prezenţi la plenară s-au transformat, după citirea raportului, în discuţii aprinse, vii...

La masa prezidiului, Nicolae Păsărică, primul secretar al comitetului raional, îşi muşca creionul. Era amărît. O greutate mare parcă îi apăsa inima. Privirea îi era pierdută undeva departe, iar prin minte îi treceau crîmpeie din activitatea de pînă atunci.

Cîtă dreptate au oamenii! — îşi spunea Cînd te gîndeşti că toate acestea le cunoaştem doar aşa, vag... Noi nu ne-am ocupat de oameni, ci mai mult de cifre, de hîrtii. Da, trebuie să muncim altfel, să ne ocupăm de problemele de conţinut ale muncii noastre... Şi lui Păsărică îi trecu prin minte figura lui Blaj Petre, locţiitor de secretar la organizaţia de bază din Şiria care se prezentase înaintea lui cu ochii umflaţi... Cu o seară în urmă s-a luat la harţă cu nişte tineri cînd a ieşit de la bal... „Era pe semne beat — se gîndeşte primul secretar, dacă a ajuns să se poarte ca un huligan. Ce ruşine! Şi pe acesta l-am lăsat noi atîta amar de vreme să conducă un colectiv de tineri! Ce fel de exemplu poate fi el în faţa utemiştilor?" Se uită la ceilalţi membri din birou care ascultau atenţi criticile oamenilor şi-şi zise: „Cu siguranţă că şi ei se gîndesc la aceleaşi probleme ca şi mine şi caută noi mijloace pentru a înlătura cît mai grabnic minusurile din muncă" Şi Păsărică se frămîntă, îi este ruşine; Blaj se poartă ca un huligan, brigadierul de la „Nicolae Bălcescu" îi persecută pe tineri, Voican este ameninţat să fie scos din muncă, Bulc şi chiar Lobaş n-au fost ajutaţi şi trebuie ajutaţi!

Şi cîte nu mai sînt de făcut. Dînd ochii cu Maria Tomorug, primul secretar îşi aduce aminte de povestea Nastiei Kovşova, cărticica aceea minunată, plină de învăţăminte scrisă de Galina Nicolaevna. „Cum de nu ne-am ocupat noi de Tomorug — îşi reproşează Păsărică — şi ea are unele calităţi care se aseamănă cu cele ale Nastiei Kovşova: entuziasmul, dragostea faţă de muncă... Ii lipseşte însă ceea ce a determinat victoria Nastiei: încrederea nelimitată în victoria noului, curajul, dîrzenia, voinţa... Iată ce trebuie să educăm la Tomorug şi la ceilalţi utemişti. Nastia Kovşova, un pumn de fată, s-a dovedit a fi o flacără. Cîte greutăţi n-a reuşit ea să înlăture ca pînă la urmă să realizeze ceea ce a învăţat-o şcoala, Comsomolul, Partidul Comunist. Nastia nu a dat înapoi. De aceea a învins. Ea este o simplă fată sovietică. Şi Maria Tomorug poate fi ca ea şi noi toţi... Trebuie să deschidem mai mult ochii, să plecăm mai mult urechea la ceea ce spun oamenii, să fim mai atenţi la problemele lor.

MILU BURAN

Depănînd amintiri despre eroicii utecişti

Care dintre noi n-a încercat un puternic sentiment de înălţare, de admiraţie, atunci cînd, plecat asupra filelor unei cărţi de istorie sau unui roman, afla noi şi noi episoade din istoria luptelor poporului nostru, ale comuniştilor din ţara noastră în anii ilegalităţii pentru doborîrea regimului burghezo-moşieresc, pentru făurirea zorilor unei vieţi noi?

Dar cît este însă de plăcut şi interesant să ai prilejul de a te întîlni cu vechi luptători ai partidului nostru, să-i priveşti şi să-i asculţi cum îşi deapănă amintirile lor şi ale tovarăşilor lor de luptă.

O asemenea întîlnire a tineretului din Capitala noastră cu ilegaliştii a avut loc vineri seara la Casa de Cultură a Sindicatelor din Bucureşti în cadrul unui jurnal vorbit cu tema: **„Pagini glorioase din trecutul de luptă al tineretului nostru"** la care au luat cuvîntul tovarăşii Pavel Chirtoacă, decanul facultăţii de agronomie, prof. univ. M. Novicov şi Ilie Kanner, director general în Ministerul Sănătăţii.

In cuvinte pline de căldură vorbitorii au evocat episoade din lupta uteciştilor care au luat parte din plin la lupta condusă de partidul comunist împotriva exploatării capitaliste, împotriva teroarei, asupririi sociale şi naţionale, împotriva politicii diversioniste a fasciştilor şi a social-democraţilor de dreapta.

Rînd pe rînd vorbitorii înfăţişează tinerilor prezenţi momente din lupta uteciştilor în timpul marilor greve muncitoreşti din februarie 1933, episoade din lupta studenţimii democrate din Iaşi în anii dinaintea celui de al doilea război mondial, din lupta uteciştilor din închisorile Doftana, Galata, Caransebeş.

Cu emoţie profundă întreaga asistenţă ascultă cuvintele tov. M. Novicov despre ultima noapte petrecută de comunişti la Doftana, despre lupta grupelor de comunişti şi utecişti conduşi de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej pentru salvarea celor îngropaţi sub dărîmături, despre jurămîntul comuniştilor făcut la moartea dîrzului luptător Ilie Pintilie. răpus sub zidurile Doftanei, despre lupta plină de abnegaţie şi spirit de sacrificiu a comuniştilor pentru făurirea măreţelor idealuri ale clasei muncitoare.

...Aplauze puternice încheie ultimele cuvinte ale vorbitorului...

In aceste clipe tinerii adunaţi la întîlnire sînt mai hotărîţi ca oricînd să-şi dăruiască pe mai departe întreaga flacără a tinereţii lor operei de făurire a generoaselor idealuri pentru care au luptat uneori dîndu-şi chiar viaţa, numeroşi comunişti şi utecişti crescuţi la înalta şcoală a partidului.

I. S.

Un teatru de stat în Hunedoara

In urmă cu cîtva timp, în Hunedoara a avut loc un eveniment deosebit de important în viaţa culturală a oraşului: a luat fiinţă Teatrul de Stat din Hunedoara.

Colectivul teatrului a fost selecţionat din rîndurile muncitorilor şi intelectualilor hunedoreni care au dovedit multă dragoste pentru teatru.

Imediat după constituire, tînărul colectiv teatral a pornit la muncă. Sub îndrumarea pricepută şi sîrguincioasă a actorului Crişan Pavel din Timişoara, colectivul artistic al Teatrului de Stat din Hunedoara a început pregătirea basmului „Floarea purpurie". Cu acest spectacol teatrul îşi va deschide prima sa stagiune la 1 decembrie 1955

INFORMAŢII

In zilele de 14, 21 şi 28 noiembrie pe scena Teatrului Armatei de pe b-dul Magheru şi a Casei de cultură a Sindicatelor din Bucureşti va avea loc finala concursului pe ţară al echipelor de teatru şi brigăzilor artistice de agitaţie ale căminelor culturale, caselor de cultură şi colţurile roşii din G.A.C.

La cercul de fizică

Casa pionierilor din Salonta este una dintre cele mai frumoase clădiri a acestui oraşel de cîmpie. Aici îşi petrec timpul liber cîteva sute de pionieri romîni şi maghiari. Mulţi dintre ei sînt membri ai cercului de literatură, fizică, naturale etc. Prin activitatea acestor cercuri cunoştinţele primite la orele de curs sînt aprofundate şi complectate intr-o formă plăcută.

In fotografie: pionieri din cercul de fizică în timpul unei experienţe.

Foto: E. POPPER

MĂSURI TÎRZII... DAR BINEVENITE

In toamna acestui an, în raionul Cluj muncile agricole au început din vreme. Unele dintre gospodăriile colective, ca cele din comunele Pata, Şoimeni, întovărăşirile agricole din comunele Aşchileu Mare şi Aşchileu Mic, precum şi ţăranii muncitori din comunele Dîrja, Ciurila şi altele, desfăşurînd cu succes întrecerile socialiste şi patriotice în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, au terminat deja însămînţările. Cea mai mare parte a lucrărilor agricole au fost făcute după metode înaintate. Grîul a fost însămînţat în mare parte în rînduri încrucişate. Aceste succese sînt îndeosebi rodul unei munci făcute cu multă chibzuinţă.

In general în toamna aceasta grîul şi orzul se seamănă pe pămînturile cultivate cu porumb şi plante tehnice. Deoarece recoltele de porumb şi plante tehnice s-au copt mai tîrziu în acest an, s-a întîrziat şi cu semănatul. Gospodăria colectivă din comuna Pata ţinînd seama de aceste fapte, a organizat cu pricepere strîngerea recoltelor de toamnă şi semănatul grîului, orzului şi secarei, situîndu-se astfel în fruntea campaniei de însămînţări. Colectiviştii au ştiut să facă o repartizare justă a braţelor de muncă, a atelajelor şi să folosească din plin timpul prielnic pentru recoltat şi însămînţări.

Comitetul raional U.T.M. Cluj a antrenat în campania agricolă de toamnă, prin organizaţiile U.T.M., un număr mare de tineri reuşind să organizeze în multe comune şi sate echipe de ajutor reciproc şi echipe de ajutorare a văduvelor, invalizilor şi familiilor care au fii plecaţi în armată, urmînd astfel iniţiativa tinerilor de la Armăşeşti. Asemenea echipe au luat fiinţă în comuna Suatu, în satele Palatcca, Turea, Sălicea şi altele. In satul Turea, de pildă, echipa utemistului Balint Ştefan a ajutat pe ţăranul muncitor Crişan Vasile la căratul porumbului de pe cîmp, iar echipa lui Iepure Vasile din satul Sălicea pe văduva Maria Feneşan la transportul cerealelor pentru a putea ara şi însămînţa cît mai repede grîul.

Cu toate că pînă acum s-au obţinut unele rezultate bune, în multe comune însămînţările de toamnă au rămas în urmă. Pentru îmbunătăţirea activităţii organizaţiilor U.T.M. din raionul Cluj, pentru ca tinerii să participe şi mai mult la terminarea grabnică a însămînţărilor, de curînd biroul regional U.T.M. a analizat munca depusă de comitetul raional Cluj în această perioadă. Cu acest prilej, comitetul raional U.T.M. a prezentat un raport de activitate din care a reieşit că nu toate organizaţiile U.T.M. sînt ajutate în aceeaşi măsură în campania agricolă. Sînt unele sate pe care activiştii le ocolesc, lipsind astfel organizaţia de bază U.T.M. din aceste sate de îndrumarea necesară în vederea îndeplinirii sarcinilor pe care le are. Munca de îndrumare şi control se duce formal. Dacă cele mai multe dintre organizaţiile U.T.M. au antrenat tineretul la grăbirea ritmului însămînţărilor, în unele comune ca Gilău, Feleacu, Chinteni şi altele, organizaţia de bază U.T.M. a dovedit lipsă de iniţiativă.

In comuna Gilău utemiştii fac parte din echipele de agitaţie de pe lîngă circumscripţiile electorale. Aceştia se ocupă mai mult de culegerea datelor despre însămînţări, decît de adevărata muncă de agitaţie. Aşa se explică faptul că această comună a rămas mult în urmă cu însămînţările. Ţăranii muncitori nu folosesc timpul necesar pentru însămînţări, nu folosesc întreaga capacitate a atelajelor. In comună nu sînt nici grupe de ajutor reciproc, iar utemiştii n-au luat iniţiativa de a ajuta pe invalizi şi văduve.

Se ştie că un rol important în grăbirea însămînţărilor îl are folosirea din plin a maşinilor agricole şi tractoarelor. In raionul Cluj lucrează în prezent brigăzi de tractorişti ale S.M.T.-urilor din raioanele Huedin şi Gherla. Despre activitatea acestor tractorişti, comitetul raional U.T.M. Cluj nu ştie nimic. Asta, deşi unii activişti ai comitetului raional U.T.M. au trecut prin comunele unde lucrează aceşti tractorişti. Nici un activist care a fost la Gilău nu s-a interesat de ce două dintre tractoare — stricate de mai multe zile — nu sînt reparate, sau de ce în această comună însămînţările sînt mult rămase în urmă.

In urma analizei făcute de biroul regional U.T.M., comitetul raional U.T.M. Cluj şi-a întocmit un plan de măsuri. Printre punctele esenţiale, planul prevede extinderea cît mai rapidă a experienţei organizaţiilor U.T.M. fruntaşe în campania de însămînţări, măsuri pentru ca în această perioadă să se desfăşoare o vie muncă de agitaţie precum şi extinderea iniţiativei tinerilor din Armăşeşti. Prin toate acestea, tineretul din raionul Cluj va putea contribui în măsură mai mare la grăbirea însămînţărilor şi arăturilor de toamnă.

MARIN OPREA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

Jurnal artistic — „Intr-o primăvară la Budapesta"

Poate pentru mulţi dintre noi ar fi rămas ca un act consemnat în istorie, la loc de frunte de bună seamă, totuşi numai ca o noţiune istorică, eliberarea oraşului Budapesta de sub jugul fascist, dacă cineaştii maghiari nu ar fi dat viaţă, într-o operă cinematografică puternică, emoţionantă, acestui eveniment de o covîrşitoare importanţă pentru poporul maghiar.

Realizatorii filmului „Intr-o primăvară la Budapesta" (scenariul: Gábor Thurzó şi Ferenc Karinthy, regia: Félix Máriássy, operator: György Illés) ne poartă pe străzile oraşului în ajunul intrării trupelor sovietice eliberatoare. Atmosfera este încordată. Fasciştii în retragere jefuiesc oraşul. Camioane încărcate cu obiecte de valoare iau drumul spre bîrlogul hitlerist. Evreii sînt deportaţi. Oameni nevinovaţi, femei şi copii, bătrîni şi tineri pornesc sub ameninţarea automatelor pe drumuri necunoscute. Intr-un local, o cîntăreaţă cîntă o melodie dulceagă de dragoste; la un colţ de stradă un fost militar, invalid, vinde artificii pentru pomul de iarnă. O reclamă uriaşă vesteşte un nou film; rezemat de perete, un cerşetor învîrteşte manivela unei flaşnete. Din succesiunea acestor cadre deosebit de sugestive, înaintea noastră se închegă atmosfera oraşului, contrastele puternice care caracterizau Budapesta în ultimele zile ale dominaţiei hitleriste.

Cu toată ameninţarea pistolului fascist, cu tot coşmarul bombardamentelor, cu toate suferinţele războiului, viaţa se afirmă impetuos în Budapesta, ea pulsează pretutindeni. Ca un protest împotriva ucigaşilor, ca o puternică afirmare a vieţii înfloreşte dragostea sinceră şi puternică dintre Jutka şi Zoltan. ...Doi tineri. Nu s-au cunoscut pînă atunci; n-au ştiut unul despre existenţa celuilalt. S-au întîlnit în timpul unui bombardament, cînd alături de ei zidurile se prăbuşeau în zgomote asurzitoare, cînd oamenii piereau. Viaţa îşi cere totuşi drepturile ei. Nici condiţiile vitrege în care trăiau, nici ameninţarea morţii nu i-au putut opri pe cei doi tineri să se împrietenească, să se iubească. Ei hotărăsc să rămînă mereu împreună.

Deosebit de interesant este felul în care realizatorii filmului reliefează caracterele oamenilor, transformarea lor Zoltan a fost student. Urma să-şi dea lucrarea de diplomă, dar a fost luat pe front. A dezertat din armată şi s-a reîntors la Budapesta. „Nemţii nu-mi sînt prieteni iar ruşii nu ne sînt rude" spunea el. Iată însă că viaţa îl pune pe Zoltan într-o asemenea situaţie, încît înţelege singur cine-i sînt prieteni şi cine duşmani.

Jutka, fata pe care el o iubeşte este evreică, refugiată din Transilvania din cauza prigoanei rasiale. La Budapesta ea este prinsă şi împuşcată. Zoltan, înnebunit de durere, aleargă pe malul Dunării, neputincios în faţa acestei mîrşăvii. Abia atunci el înţelege că trebuie să pună capăt şovăielilor sale. El va lupta pentru a răzbuna moartea tuturor iubitelor şi soţiilor, pentru o dragoste împlinită, luminoasă.

De-a lungul filmului se face simţită grija creatorilor pentru reliefarea celor mai diferite tipuri. Dacă ar fi să luăm de pildă numai figurile care se perindă în scenele din adăpost şi încă ar fi deajuns. Femei care-şi strîng copiii la piept, bătrîne evlavioase închinîndu-se, oameni încremeniţi de groază, femei care, cu un calm imperturbabil, se pudrează în vreme ce bombele curg peste oraş, sînt tot atîtea tipuri care reacţionează diferit în faţa primejdiei.

Emoţionant apar în film chipurile ostaşilor sovietici eliberatori. Ei îţi rămîn în minte ca un simbol al dreptăţii şi cinstei, curajului şi eroismului. Nu poţi uita de pildă figura tînărului ostaş sovietic care pătrunde în clădirea comandamentului german. Aşa cum nu ţi se poate şterge din memorie scena cînd acelaşi ostaş, pătrunzînd în adăpost, pentru a găsi drum spre tovarăşii săi, renunţă să deschidă focul, deoarece o femeie cu un copil în braţe îi spune că nemţii s-au ascuns în spatele lor.

Filmul „Intr-o primăvară la Budapesta" rămîne o mărturie a luptei poporului maghiar înfrăţit cu ostaşii sovietici, pentru eliberarea Budapestei de sub călcîiul fascist.

ANA MIHAILESCU

UN ANGAJAMENT IMPLINIT

Tinerii, pionierii şi şcolarii din Capitală au colectat în cinstea Congresului partidului cantitatea de 1.286 tone metal vechi

Acţiunea patriotică de colectare a fierului vechi a cuprins numeroşi tineri, pionieri şi şcolari din Capitală. Angajamentul lor luat în cea de a III-a etapă de a colecta 1.000.000 kg. metal, a fost de pe acum depăşit. Acum pionierii, şcolarii şi tinerii din Capitală pregătesc un nou angajament în cinstea Congresului partidului. Numeroase angajamente ale organizaţiilor de U.T.M. şi pionieri au şi sosit la Comitetul orăşenesc U.T.M.-Bucureşti.

Intreceri entuziaste

Dac-ar fi să socotim întreaga cantitate de fier vechi strînsă de raionul nostru de la începutul acestei acţiuni patriotice şi pînă astăzi, ea s-ar ridica la aproape 900 tone. La început, această acţiune a fost mai puţin organizată, dar în schimb, plină de entuziasm. Tinerii, şcolarii şi pionierii din raionul nostru, în după amiezile libere sau în zilele de sărbătoare plecau în grupuri şi cercetau locurile virane, maidanele, curăţindu-le de fier vechi. O mare cantitate de fier vechi a fost strînsă din curţile cetăţenilor.

Cînd comitetul orăşenesc U.T.M. a iniţiat cea de a treia etapă de strîngere a fierului vechi, raionul nostru s-a angajat să colecteze 100 tone. De data aceasta noi am încercat să pornim mai organizaţi la lucru şi am reuşit. La începutul decadei am avut o consfătuire cu secretarii organizaţiilor de bază U.T.M. din întreprinderi şi şcoli. Aici am analizat aportul pe care-l poate aduce fiecare organizaţie în parte. Analizînd posibilităţile pe care le are în această privinţă, fiecare secretar şi-a luat un angajament concret.

Multă atenţie am acordat noi şi curăţeniei întreprinderilor. In cele trei etape de strîngere a fierului vechi, tinerii sub îndrumarea organizaţiilor U.T.M. au făcut o curăţenie exemplară în întreprinderi. Cu acest prilej, numai din reţeaua C.F.R.-ului, de la începutul acţiunii de strîngere a fierului vechi şi pînă în prezent s-a colectat cantitatea de 450 tone.

Deosebit de mult s-au evidenţiat în cea de a treia etapă organizaţia de bază U.T.M. de la staţia Triaj, care a adunat cantitatea de 34 tone şi cea de la „Boleslaw Bierut" care a colectat 29 tone.

Pionierii şi-au adus şi ei aportul lor însemnat în această etapă. Pe primele locuri s-au clasat unităţile de pionieri 4 şi 5, sub îndrumarea instructoarei superioare de pionieri Mărăşoiu Elisabeta. Succesele ei se datoresc în mare parte unor acţiuni bine organizate în locuri unde se aflau cantităţi mari de fier vechi.

Intre pionierii raionului nostru a fost organizată întrecerea „cine strînge cea mai mare cantitate de fier vechi". Pînă la această dată, întrecerea a fost cîştigată de pionierii Vasilescu Elena, elevă în clasa a VI-a de la Şcoala nr. 176 şi Godeanu Irina, elevă în clasa a VII-a de la Şcoala nr. 175, care au colectat împreună cantitatea de 350 kg.

Entuziasmul pionierilor, şcolarilor şi al tinerilor din raionul nostru în această acţiune ca şi iniţiativele frumoase ale unor activişti şi tineri a făcut ca raionul nostru să predea I.C.M.-ului în cea de a treia etapă 224.450 kg., în loc de 100.000 kg. cît îşi luase angajamentul ocupînd astfel primul loc pe Capitală.

In raionul nostru există încă însemnate cantităţi de fier vechi. Sîntem convinşi că noul angajament pe care pionierii, şcolarii şi tinerii raionului nostru şi-l vor lua zilele acestea în cinstea Congresului partidului îl vor realiza cu succes.

DINU VASILE
şeful secţiei tineret muncitoresc a Comitetului raional U.T.M. „Griviţa Roşie"

Inimoşi şi harnici

Am fost nespus de emoţionată, cînd, împreună cu pionierii şcolilor nr. 39 fete şi nr. 26 băieţi am fost invitată la uzinele „Mao Ţze-dun" din Capitală să participăm la turnarea a două şarje pionereşti. Se turnau două şarje din fierul colectat de pionierii acestor şcoli. Nu ştiu dacă eu am avut un aport atît de însemnat pentru colectarea acestei cantităţi de fier vechi necesară elaborării a două şarje, dar faptul în sine atît m-a mişcat, că şi acum mă simt recunoscătoare comitetului U.T.M. al uzinelor „Mao Ţze-dun" pentru invitaţia ce mi-a trimis-o.

Peste tot am fost felicitaţi atît de muncitori, de maiştri, cît şi de conducerea uzinei. Pionierii au avut prilejul unei mari bucurii — rezultat al muncii lor entuziaste.

Din această zi, importanţa fierului vechi am pătruns-o mult mai adînc. In raionul nostru există multe organizaţii de pionieri. In planul meu de deplasări am inclus ca o problemă de seamă problema colectării de fier vechi. In fiecare şcoală căutăm împreună cu instructorul superior de pionieri noi posibilităţi de colectare a fierului vechi.

Consultînd programul şcolii, ca să nu stingherim pionierii de la învăţătură, am organizat la fiecare şcoală odată pe săptămînă „ziua colectării fierului vechi". La această acţiune nu participau însă pionierii care aveau note slabe. Odată îmi amintesc că Domnica Filt de la Şcoala nr. 26 n-a putut merge cu detaşamentul său să colecteze fier vechi, fiindcă primise în ultimul timp un „doi" la matematică. Săptămîna următoare am întîlnit-o din nou în mijlocul pionierilor grăbiţi să plece după colectarea fierului vechi. Am întrebat-o puţin stingherită: „Ai voie să mergi şi tu?" „Sigur, mi-a răspuns, doar m-am îndreptat". Am aflat apoi de la instructoarea superioară de pionieri că primise ulterior nota 4.

Personal mi-am alcătuit în această privinţă un caiet de însemnări. Cu fiecare deplasare într-o organizaţie de pionieri, aminteam instructorului superior, iar cînd aveam prilejul chiar adunării de pionieri, cantităţile de fier vechi colectate de celelalte şcoli din raion. In felul acesta s-a pornit între şcoli o întrecere dîrză. Am avut prilejul să asist odată la o adunare a pionierilor de la şcoala mixtă Ghencea. Pioniera Mihăescu Speranţa, elevă în clasa a VII-a a lansat chemarea ca fiecare pionier să strîngă 120 kg. fier vechi. E o cantitate mare într-adevăr. Dar pionierii au primit bucuroşi. Intrecerea a fost apoi repede îmbrăţişată şi de pionierii celorlalte şcoli din raion. E adevărat că iniţiatoarea întrecerii a ieşit cîştigătoare, colectînd singură aproape 500 kilograme fier vechi. Pentru hărnicia şi spiritul ei mobilizator, pioniera Mihăescu Speranţa a primit în această acţiune Diploma de onoare a C.C al U.T.M. De asemenea, pe lîngă alţi mulţi pionieri şi şcolari, s-au mai evidenţiat: pioniera Mesa Niculina de la Şcoala nr. 26 fete şi pionierul Munteanu Cornel de la Şcoala nr. 26 băieţi care au colectat fiecare cîte 300 kilograme metal

In cinstea Congresului partidului pionierii raionului nostru s-au angajat să colecteze cantitatea de fier vechi necesară pentru turnarea a încă 5 şarje pionereşti.

NIŢU CONSTANTINA
activistă a comitetului raional U.T.M.-Lenin

Mobilă de calitate superioară

ARAD (de la corespondentul nostru).

Mergeţi la Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R. Vă instalaţi comod în scaun. Nici un zgomot nu tulbură spectacolul. Tot mobilierul a fost conceput şi executat la un înalt nivel calitativ. Dar ştiţi oare de cine sînt lucrate scaunele, fotoliile şi lojile din care aţi urmărit desfăşurarea spectacolului? Intregul mobilier al Teatrului de Operă şi Balet — fotolii, scene, loji, taburete — a fost executat de muncitorii întreprinderii „Gheorghe Doja" din Arad. Tot ei au lucrat şi mobilierul pentru Studioul cinematografic „Buftea".

Mobilă lucrată de muncitori ca tîmplarul utemist Ioan Casaki şi lustruită de talentaţi muncitori ca Gizela Marovschi, a fost trimisă să reprezinte patria noastră la tîrgurile internaţionale de la Plovdiv (R. P. Bulgaria) şi Leipzig (R. D. Germană).

Iată o statistică a felului cum şi-a realizat sarcinile de plan în anii cincinalului colectivul acestei întreprinderi; în 1951 în proporţie de 199,78 la sută, în 1952 — 229,18 la sută, în 1953 — 252,67 la sută şi în 1954 — 244,55 la sută. Planul anual pe 1955 pînă la 30 iunie a fost îndeplinit în proporţie de 103,18 la sută.

Alături de vîrstnici, în întreprinderea „Gheorghe Doja" din Arad lucrează un mare număr de tineri.

Am întîlnit la secţia sculptură pe utemistul Eugen Iancu. Lucra un picior de scaun. De trei luni a terminat şcoala profesională şi lucrează acum sculptură de mobilă. Merge mai greu la început, dar Iancu depune toate eforturile pentru a-şi însuşi această meserie. Il întîlneşti adesea vizitînd muzee, expoziţii, privind îndelung construcţii arhitectonice vechi, răsfoind cărţi cu desene care-l pot inspira.

Antrenat în întrecerea socialistă în cinstea Congresului Partidului, colectivul întreprinderii „Gheorghe Doja"-Arad a dat pînă acum peste plan, 310 sofale.

Sportivii din Valea Teancului

In comuna Valea Teancului din raionul Buzău tinerii desfăşoară o intensă activitate sportivă. De curînd, 73 de tineri din comună s-au înscris în colectivul sportiv „Recolta" şi activează în nouă secţii pe ramuri de sport.

Prin grija colectivului sportiv şi a organizaţiei de bază U.T.M., tinerii şi-au amenajat un teren de volei, unul de fotbal şi o groapă pentru sărituri. Ei se antrenează intens pe aceste baze pentru trecerea normelor G.M.A.

In prezent, în comuna Valea Teancului, 45 de tineri se mîndresc cu insigna G.M.A. gradul I. Alţi 50 de tineri şi-au trecut nu de mult toate probele

Declarațiile făcute de V. M. Molotov

la 11 noiembrie 1955

GENEVA 12 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de V. M. Molotov în problema dezarmării, la 11 noiembrie 1955. In declarație se spune printre altele:

Acum am expus cu toții părerile guvernelor noastre în problema dezarmării. In afară de aceasta, la 10 noiembrie au fost prezentate două propuneri: propunerea delegației sovietice — sub formă de proiect de hotărîre a conferinței și propunerea celor trei puteri prezentată de domnul MacMillan — sub formă de proiect de declarație.

Delegația sovietică a avut posibilitatea să studieze sus-amintitul proiect al celor trei puteri și a ascultat cu atenție cele ce s-au spus astăzi în sprijinul său. Acum ea ar dori să-și expună considerațiunile sale în legătură cu acest proiect.

In primul rînd, trebuie pusă întrebarea dacă propunerea celor trei puteri corespunde cerinței de a se pune capăt cursei înarmărilor și, în conformitate cu aceasta, cererii de a se interzice arma atomică. Studierea acestei propuneri arată că ea nu corespunde acestei cereri.

Trebuie de asemenea spus că discursurile d-lui Dulles, d-lui Pinay și d-lui MacMillan, au fost concepute în același spirit. Fiecare dintre ei a declarat că acum nu este momentul să se ia în studiu programul de dezarmare. Se pune întrebarea legitimă: Pentru ce așa dar, a fost creată la propunerea S.U.A., Marii Britanii și Franței, Comisia pentru dezarmare a Organizației Națiunilor Unite?

Se știe că încă în anul 1946 Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat o hotărîre cu privire la necesitatea reducerii generale a armamentelor și interzicerii armei atomice. In proiectul din 10 noiembrie al celor trei puteri nu se vorbește decît în termeni generali despre „necesitatea limitării și reducerii armamentelor". Cu alte cuvinte, proiectul ne întoarce cu cel puțin 10 ani înapoi, adică la situația care a existat înainte de hotărîrea menționată a Adunării Generale.

Se știe de asemenea că la 4 noiembrie 1954 Adunarea Generală a adoptat din nou o hotărîre prin care Comisia pentru dezarmare este direct însărcinată să elaboreze un proiect de convenție în problema unei reduceri substanțiale a armamentelor și a interzicerii armelor atomice. Proiectul din 10 noiembrie al celor trei puteri nu ține însă seamă de această hotărîre a Adunării Generale.

Din toate acestea se impune concluzia că proiectul din 10 noiembrie al celor trei puteri nu corespunde hotărîrilor adoptate de Adunarea Generală în anul 1946 și în anul 1954, deoarece nu se propune reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. Prin aceasta proiectul celor trei puteri nu corespunde țelurilor încetării cursei înarmărilor. Mai mult, el contravine acestor țeluri.

Trebuie să se spună direct că, judecind după propunerea prezentată la 10 noiembrie, guvernele S.U.A., Franței și Marii Britanii au renunțat la propriile lor propuneri în problema dezarmării pe care le-au prezentat anul trecut la O.N.U.

Ni se poate spune că în proiectul de Declarație prezentat se vorbește despre renunțarea la folosirea armei atomice. Dar ce fel de „renunțare" este aceasta? In proiectul celor trei puteri se recomandă ca toți participanții să consimtă să renunțe „la folosirea armei nucleare și a tuturor celorlalte tipuri de arme, sub orice formă, incompatibilă cu Carta O.N.U.". Sare în ochi în primul rînd că arma nucleară, cu alte cuvinte arma atomică și cu hidrogen, este trecută în aceeași categorie cu celelalte tipuri de arme. In acest fel se înlătură problema armei nucleare ca armă de exterminare în masă care reprezintă o primejdie deosebită pentru popoare. Or, în realitate, acest proiect ne propune de fapt să consimțim la folosirea armei atomice, făcîndu-se totodată încercări de a pune de acord folosirea acestei arme cu Carta O.N.U., ceea ce firește este cu neputință. Această încercare nu poate fi apreciată decît ca o tendință de a lăsa mînă liberă pentru o eventuală folosire a armei atomice.

Așa dar, ni se propune să adoptăm o hotărîre care înlătură problema interzicerii armei atomice și chiar legalizează folosirea ei invocînd Carta O.N.U.

Nu este greu să se constate că în propunerea prezentată de miniștri celor trei puteri, totul este subordonat de fapt unei singure cerințe, și anume să nu se mai depună noi eforturi în direcția reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice. Sub pretextul unor dificultăți tehnice, legate de stabilirea și efectuarea controlului asupra înfăptuirii unui acord în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice, ni se recomandă să stăm cu brațele încrucișate și să așteptăm pînă cînd aceste dificultăți vor fi înlăturate. Totodată, însăși însemnătatea acestor dificultăți tehnice este exagerată în fel și chip pentru a se sublinia că ar fi cu neputință un control eficient asupra dezarmării și, în consecință, că ar fi cu neputință însăși dezarmarea.

Atrage atenția și următoarea împrejurare:

In martie și aprilie anul curent, cînd subcomitetul pentru dezarmare și-a desfășurat lucrările la Londra, delegațiile Franței, Angliei și S.U.A. au cerut Uniunii Sovietice să accepte propunerea lor privitoare la limitarea nivelului forțelor armate ale celor cinci mari puteri și ca dezarmarea, inclusiv interzicerea armei atomice, să fie efectuată pe etape.

După aceasta s-au petrecut unele evenimente neașteptate.

Cînd în toamnă s-a întrunit la New York subcomitetul pentru dezarmare, d-l Stassen a declarat la 6 septembrie că Statele Unite fac rezerve în privința tuturor pozițiilor lor pe care s-au situat de fapt în subcomitet înainte de conferința de la Geneva. Totodată el a declarat: „Noi nu renunțăm la aceste poziții" și în același timp „nu le sprijinim". Prin aceasta d-l Stassen a anunțat că S.U.A. s-au retras de la pozițiile pe care Statele Unite ale Americii se situau în primăvară.

Dar și atunci reprezentantul Marii Britanii, d-l Nutting, la o întrebare a reprezentantului Uniunii Sovietice, A. A. Sobolev, a răspuns că Marea Britanie se menține pe aceleași poziții pe care se situase în primăvară în cursul sesiunii de la Londra a subcomitetului.

Trebuie subliniat de asemenea că și reprezentantul Franței, d-l Moch, a confirmat că Franța se menține pe pozițiile pe care se situase în primăvară în cursul sesiunii de la Londra a subcomitetului.

Ce s-a petrecut de atunci? Trebuie să înțelegem oare că în prezent nu numai Statele Unite ale Americii nu vor să confirme poziția pe care ele se situaseră în primăvara acestui an?

Ce s-a întîmplat cu poziția Franței? Declarația d-lui Pinay pe care am ascultat-o ieri este în contradicție cu declarația făcută de d-l Moch la 6 septembrie la New York.

Ce s-a întîmplat cu poziția Marii Britanii în această scurtă perioadă? Din declarația făcută la 10 noiembrie de d-l MacMillan se poate trage concluzia că poziția Marii Britanii diferă în prezent de declarația făcută de d-l Nutting la 6 septembrie.

Sperăm că ni se vor da explicații în această problemă.

Mi-a rămas să mă ocup de încă două probleme.

In primul rînd de control.

Nu este necesar ca cineva să ne convingă de necesitatea controlului internațional asupra hotărîrilor care vor fi adoptate în ce privește reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. Uniunea Sovietică s-a pronunțat și se pronunță în favoarea unui asemenea control internațional strict. Nu este greu să răspundem la cele trei întrebări puse astăzi de d-l MacMillan. Sperăm că la o examinare amănunțită a problemelor puse în comisia de dezarmare, el ar găsi un răspuns satisfăcător din punctul său de vedere. Nu trebuie să uităm însă că mai întîi trebuie să ajungem la o înțelegere asupra necesității de a se pune capăt cursei înarmărilor, iar d-l MacMillan nu s-a pronunțat în această privință. Or, dacă renunțăm la reducerea armamentelor și la interzicerea armei atomice, în acest caz ce scop vor mai avea controlul și inspecția? Altceva este să ne înțelegem asupra reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice și să stabilim controlul și inspecția internațională corespunzătoare asupra îndeplinirii acestor hotărîri.

In acest caz, sînt necesare toate măsurile de control care vor corespunde stabilirii unui control și inspecții eficace, așa cum o cer toate popoarele iubitoare de pace. Dar dacă vom renunța la reducerea armamentelor și la interzicerea armei atomice, atunci ce se va întîmpla cu controlul? Dacă cursa înarmărilor va continua, iar noi vom discuta amănuntele controlului și inspecției, nu va fi oare aceasta doar o adormire a vigilenței popoarelor și doar o încurajare a creșterii continue și nestăvilite a armamentelor și a acumulării stocurilor de arme atomice și cu hidrogen? Nu vom fi oare în acest caz părtași la înșelarea opiniei publice? Nu vom discredita oare prin aceasta atît controlul internațional cît și discuțiile noastre despre dezarmare?

Guvernul sovietic pornește de la premiza că există posibilitatea de a se obține un succes în ceea ce privește dezarmarea, inclusiv în ceea ce privește înlăturarea primejdiei unui atac atomic în actuala situație. Aceasta se poate obține, în primul rînd, prin condamnarea morală și politică a armei atomice și prin adoptarea unor măsuri practice în vederea interzicerii depline a acestei arme. Propunerea noastră de a renunța primii la folosirea armei atomice corespunde acestui scop. In al doilea rînd, propunem crearea unor puncte de control despre care am vorbit și în declarația din 10 noiembrie. Avem desigur în vedere că aceasta nu este totul, că în afară de aceste măsuri trebuie să se ia și alte măsuri prevăzute în planul general de dezarmare, de care s-a vorbit și în declarația făcută de d-l Dulles.

Alta este concluzia pe care o trag reprezentanții S.U.A., Franței și Angliei, care înclină să considere că în condițiile actuale nu trebuie să se încerce înfăptuirea măsurilor de reducere a armamentelor și interzicere a armei atomice. Este absolut evident caracterul neconvingător al acestei concluzii.

Delegația sovietică consideră că am putea cădea de acord la această conferință asupra unor probleme și, în primul rînd, asupra acelora în legătură cu care am realizat de curînd o înțelegere. In legătură cu acele probleme însă asupra cărora n-am reușit să ne punem de acord părerile am putea adopta recomandări de comun acord cu privire la examinarea lor ulterioară în organismele corespunzătoare ale O.N.U.

Tocmai acesta a fost țelul urmărit de delegația sovietică cînd și-a prezentat propunerea.

la 12 noiembrie 1955

GENEVA 12 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea lui V. M. Molotov, rostită la 12 noiembrie 1955, la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri:

Domnule Președinte,

Domnilor,

In ultimele zile am examinat o problemă, care are o importanță internațională deosebit de mare și care interesează toate popoarele. Voi aminti că în directivele șefilor guvernelor se arată că în examinarea problemei referitoare la dezarmare ei s-au călăuzit după dorința de a înlătura pericolul războiului și de a ușura povara înarmărilor. Aceste sarcini privesc în de-aproape pe toți oamenii, fără deosebire de naționalitate, fără deosebire de clasă. Această sarcină îi privește pe toți cei ce vor ca ziua de mîine să le asigure o viață pașnică și liniștită.

Problema dezarmării nu este examinată pentru prima oară. Și în trecut acestei probleme i s-a acordat o mare atenție. Dar în deosebi în actualele condiții această problemă are, poate, o importanță deosebit de mare nu numai pentru popoarele care sînt reprezentate de guvernele noastre, ci și pentru toate celelalte popoare. Examinînd această problemă, am putea spune că sîntem pătrunși de dorința de a contribui la slăbirea încordării internaționale, la întărirea încrederii reciproce în relațiile dintre state și la încetarea cursei înarmării.

Am putea totodată spune că recunoaștem necesitatea de a continua încercările de a ajunge la un acord cu privire la un larg program de dezarmare, care va contribui la pacea și securitatea generală, cu cheltuieli minime de resurse umane și economice ale lumii pentru înarmare. Aceste idei sînt oglindite atît în propunerile care au fost făcute de delegația sovietică, cît și în propunerile celor trei miniștri, care ne-au fost aduse la cunoștință.

Uniunea Sovietică privește rezolvarea problemei dezarmării în primul rînd prin prizma încetării cursei înarmărilor. Dacă ne ocupăm efectiv de rezolvarea acestei probleme, în centrul atenției noastre trebuie să stea această sarcină, sarcina încetării cursei înarmărilor. Aceasta e sarcina principală în vederea căreia trebuie să conlucrăm.

Sîntem de acord cu dl. Dulles că examinînd această problemă la conferința noastră, am căutat, în primul rînd să expunem clar punctele noastre de vedere și, în al doilea rînd, să ajungem la o înțelegere reciprocă. Credem că în această privință, discuțiile pe care le-am avut vor da rezultate. Avem impresia că în unele probleme pozițiile noastre sînt apropiate și am putea consemna aceasta. De asemenea, există și probleme asupra cărora încă nu am căzut de acord. Evident că nici acest lucru nu-l vom ascunde — nimeni, dealtminteri, nu dorește aceasta. Acest lucru este important pentru a ne orienta în viitor eforturile spre punerea de acord a concepțiilor noastre asupra problemelor în legătură cu care nu am ajuns încă la un acord.

Așadar, delegația sovietică vede sarcina principală în problema dezarmării, în încetarea cursei înarmărilor. Dacă nu am fi ajuns la o apropiere a punctelor noastre de vedere în această problemă principală, acest lucru ar fi îngreunat realizarea unui acord și asupra unor detalii ale întregii probleme.

Sîntem de acord că problema controlului are în cazul de față o foarte mare importanță. Sîntem de acord că dezarmarea trebuie să fie însoțită de organizarea unui control internațional efectiv. Nu uităm însă că dacă am înlătura sau am amîna pentru un viitor îndepărtat rezolvarea problemei încetării cursei înarmărilor și ne-am ocupa de amănuntele problemei controlului, aceasta nu ar corespunde principalelor țeluri și năzuinței de a se înceta cursa înarmărilor, de a se înlătura primejdia unui război, de a se micșora povara înarmărilor.

Recunoaștem cu toții însemnătatea stabilirii controlului asupra reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice. Recunoaștem cu toții de asemenea că există numeroase dificultăți de ordin tehnic în stabilirea controlului cuvenit în toate aceste domenii.

In prezent, problema dezarmării înseamnă, poate, în primul rînd, problema interzicerii armei atomice. Trebuie să ținem seama de faptul că popoarele nutresc temeri serioase față de posibilitatea unui război atomic. Dar tocmai ținîndu-se seama de dificultățile rezolvării acestei probleme, guvernul sovietic a elaborat în propunerile sale din 10 mai propuneri care ne dau posibilitatea să rezolvăm această sarcină treptat, pe etape. In prima etapă s-ar putea, efectuîndu-se măsurile prevăzute cu privire la reducerea forțelor armate și armamentelor, să se stabilească posturi de control pe aerodroame, la nodurile de cale ferată și în marile porturi. Aceasta ar permite descoperirea din timp a oricărei concentrări de trupe și mari cantități de armament, destinat unui atac inopinat împotriva vreunei țări.

Constatăm cu satisfacție că în ultimul timp propunerea cu privire la posturile de control a întîmpinat în general o atitudine favorabilă din partea S.U.A., Franței și Marii Britanii. Trebuie însă să se aibe în vedere că aceasta este o parte integrantă a unui plan precis de dezarmare. De asemenea, am considerat de datoria noastră să menționăm că, în anumite condiții, guvernul sovietic ar avea o atitudine favorabilă și față de propunerea S.U.A. cu privire la fotografierea din avion și la schimbul de informații militare în etapele corespunzătoare de îndeplinire a sarcinilor dezarmării.

Ințelegem cu toții că interzicerea armei atomice necesită elaborarea unor măsuri care să asigure condițiile corespunzătoare pentru controlul asupra acestei interdicții, cît și asupra îndeplinirii hotărîrii generale cu privire la reducerea armamentelor. Știm că în stabilirea unui astfel de control există numeroase dificultăți. Nu sîntem însă pesimiști în privința posibilităților rezolvării acestei sarcini. Presupunem că eforturile care se întreprind în prezent în țările noastre și, probabil, în celelalte state pentru rezolvarea acestei probleme, vor da rezultate pozitive.

Tocmai pentru că mai există acum anumite greutăți în elaborarea problemelor tehnice legate de stabilirea controlului asupra interzicerii armei atomice, se pune problema mijloacelor care trebuiesc folosite în momentul de față pentru a slăbi pericolul războiului atomic și pentru a instaura acea liniște pe care o dorim cu toții. Guvernul sovietic acordă o mare importanță hotărîrii cu privire la condamnarea morală a armei atomice, hotărîre care ar putea fi adoptată de Organizația Națiunilor Unite în scopul interzicerii războiului atomic. Tocmai de aceea guvernul sovietic a propus și propune ca statele noastre — Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie și Franța, să-și asume obligația de a nu folosi primele arma atomică și cu hidrogen împotriva nici unei țări.

Experiența internațională pledează în favoarea unei astfel de hotărîri. Cunoaștem acest lucru din exemplul condamnării folosirii armei bacteriologice și chimice, care și-a găsit expresia în cunoscutul acord internațional din 1925.

Unii ar putea obiecta că aceasta nu este suficient, că am dori un control deplin pentru ca energia atomică să nu fie folosită spre răul oamenilor, spre răul omenirii. Totuși, în timp ce sîntem ocupați cu elaborarea tuturor normelor tehnice pentru aplicarea unui control corespunzător — tocmai pentru această perioadă de timp — va avea o importanță deosebită o hotărîre care să se bucure de autoritate cu privire la condamnarea morală a folosirii armei atomice, ca mijlocul cel mai important pentru preîntîmpinarea dezlănțuirii unui război atomic.

Uniunea Sovietică consideră că dacă guvernele Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Marii Britanii și Franței ar declara că-și asumă obligația de a nu folosi primele arma atomică și cu hidrogen, făcînd această propunere și altor state, atunci o astfel de obligație morală ar putea avea aceeași importanță ca și acordul internațional împotriva folosirii armei bacteriologice și chimice, care a fost adoptat în 1925. Credem că în actualele condiții, o astfel de condamnare morală ar putea avea o importanță și mai mare decît în trecut.

Sîntem de acord cu dl. Dulles că a venit timpul să ne gîndim la concluziile discuțiilor noastre. Credem că aceste concluzii se reduc în linii mari la aceea că în comunicatul nostru cu privire la rezultatele discuțiilor trebuie să menționăm atît problemele asupra cărora am ajuns la un acord, cît și problemele care trebuie studiate mai departe și care necesită continuarea muncii noastre comune.

(N. R. — Sublinierile aparțin redacției).

Discuțiile în problema dezarmării au luat sfîrșit

PRIN TELEFON DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

După trei zile de dezbateri, astăzi, s-au încheiat discuțiile asupra punctului doi de pe ordinea de zi cu privire la dezarmare, sau mai precis cu privire la reducerea înarmărilor și interzicerea armei atomice. Insemnătatea acestor probleme a fost subliniată în repetate rînduri. Rezolvarea justă a problemei dezarmării este cerută astăzi cu insistență de către opinia publică mondială iubitoare de pace.

Problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice a figurat pe ordinea de zi a multor sesiuni ale O.N.U., ale organismelor sale și după cum este cunoscut, în ultimul timp, în cadrul subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Conform directivelor șefilor de guverne, s-a stabilit ca actuala conferință a miniștrilor de externe să discute „dacă nu există posibilitatea ca cele patru guverne să manifeste o nouă inițiativă utilă în domeniul dezarmării".

Problema dezarmării este una dintre cele mai importante chestiuni ale actualei situații internaționale. Dar așa după cum a subliniat V. M. Molotov, delegația sovietică este de părere că pentru rezolvarea acestei grele probleme pot fi găsite soluții avînd în vedere înlăturarea dificultăților existente. La 10 noiembrie, încă din prima zi a începerii discuției asupra punctului doi de pe ordinea de zi, V. M. Molotov a prezentat conferinței propunerea în problema dezarmării, propunere a cărei adoptare ar avea în împrejurările actuale o însemnătate istorică. Adoptarea măsurilor preconizate de Uniunea Sovietică ar putea contribui la reducerea tensiunii internaționale, la întărirea încrederii și colaborării pașnice între state. Iată pe scurt esența propunerilor sovietice: Nivelul forțelor armate ale S.U.A., U.R.S.S. și Chinei să fie stabilite la 1.000.000—1.5000.000 pentru fiecare dintre aceste puteri; pentru Anglia și Franța la cîte 650.000 de oameni. In ceea ce privește interzicerea totală a armei atomice și cu hidrogen aceasta să intre în vigoare la înfăptuirea reducerii armamentelor clasice și a forțelor armate cu 75 la sută din reducerile asupra cărora s-a căzut de acord. De asemenea, propunerile sovietice prevăd stipulații cu privire la interzicerea folosirii armei nucleare, încetarea experiențelor armelor atomice, instituirea unui control internațional asupra traducerii în viață a măsurilor cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice.

După cum se știe, în trecut puterile occidentale au făcut propuneri în problema dezarmării, realizîndu-se o apropiere a pozițiilor între U.R.S.S. și cele trei puteri occidentale. Această apropiere a pozițiilor a fost oglindită în propunerile guvernului sovietic din 10 mai a.c. Uniunea Sovietică s-a declarat de acord cu propunerea Franței, Angliei și S.U.A. cu privire la limitarea forțelor armate ale celor cinci mari puteri; U.R.S.S., S.U.A., China, Anglia și Franța. Totodată U.R.S.S. s-a declarat de acord cu propunerea celor trei puteri occidentale ca măsurile de dezarmare, inclusiv interzicerea armei atomice să se efectueze în etape. A existat însă tendința — și aceasta a reieșit în cele trei zile de dezbateri asupra problemei dezarmării, ca acum miniștrii occidentali să dea uitării toate acestea. In același timp, nu se poate să nu se vadă că în proiectul prezentat actualei conferințe de către aceștia este formulat doar în termeni declarativi necesitatea de a se continua examinarea problemei dezarmării.

Schimbul viu de păreri asupra chestiunilor în discuții a dus însă la clarificarea părților. In discuțiile lor, cei trei miniștri occidentali ignorînd aproape total problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice au insistat în mod deosebit asupra propunerii președintelui Eisenhower cu privire la schimbul de informații, controlul și inspecția militară și la luarea de fotografii din avion. Reiese însă de la sine inconsistența afirmațiilor după care înainte încă de a se ajunge la înfăptuirea de măsuri concrete pentru reducerea cursei înarmărilor și interzicerea folosirii armei atomice ar trebui să se stabilească măsuri de control. In declarațiile sale V. M. Molotov a demonstrat șubrezenia poziției occidentale, subliniind cu tărie necesitatea de a se pune capăt cursei înarmărilor — ceea ce corespunde cerințelor arzătoare ale popoarelor de pretutindeni. Este cît se poate de evident că adoptarea unor măsuri eficace privind reducerea înarmărilor și interzicerea folosirii armelor atomice, însoțite de măsuri corespunzătoare pentru aplicarea hotărîrii cu privire la interzicerea propagandei de război ar putea da rezultatele dorite de întreaga omenire însetată de pace.

In tot timpul dezbaterilor asupra celui de al doilea punct de pe ordinea de zi a reieșit în mod clar poziția constructivă, realistă a delegației sovietice în abordarea susamintitei probleme în discuție. Combătînd unele tendințe manifestate în cadrul dezbaterilor de cei trei miniștri occidentali cum că ar fi cu neputință dezarmarea, V. M. Molotov a declarat că guvernul sovietic pornește de la premiza că există posibilitatea de a se obține un succes în ceea ce privește dezarmarea, inclusiv în ceea ce privește înlăturarea primejdiei unui atac atomic în actuala situație. Aceasta se poate obține, a declarat V. M. Molotov, în primul rînd prin condamnarea morală și politică a armei atomice și prin adoptarea unor măsuri practice în vederea interzicerii depline a acestei arme.

In ciuda caracterului viu, contradictoriu al părerilor exprimate nimeni nu poate contesta, acum la capătul celor trei zile de dezbateri, că schimbul de vederi în problema dezarmării a fost util. In ședința de astăzi, d-l Dulles a recunoscut că munca depusă aci a fost constructivă și că vor putea pe această bază face recomandări comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Timpul n-a fost pierdut în zadar, a spus d-l Dulles, noi idei au fost exprimate care vor fi utile pentru viitor.

Ziariștii de aici ca și presa occidentală n-au putut să nu consemneze utilitatea schimbului de vederi în problema dezarmării, propunerile constructive, realiste ale Uniunii Sovietice în această problemă. Ideea lui V. M. Molotov exprimată în ședința din 11 noiembrie a conferinței se dovedește a fi cît se poate de înțeleaptă: „Delegația sovietică — a spus V. M. Molotov — consideră că am putea cădea de acord la această conferință asupra unor probleme și, în primul rînd, asupra acelora în legătură cu care am realizat de curînd o înțelegere. In legătură cu acele probleme însă asupra cărora n-am reușit să ne punem de acord părerile am putea adopta recomandări de comun acord cu privire la examinarea lor ulterioară în organismele corespunzătoare ale O.N.U.".

Referindu-se la discuțiile asupra celui de al doilea punct de pe ordinea de zi, agenția France Presse transmitea că purtătorul de cuvînt al delegației franceze a declarat că ședința de azi dimineață a fost „pozitivă și constructivă" și că „este în perspectivă un acord asupra unei directive generale, care va fi transmisă subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare și care va fi menționată în comunicatul final".

Luni 14 noiembrie vor continua lucrările conferinței miniștrilor de externe. Pe ordinea de zi figurează cel de al treilea punct — dezvoltarea contactelor între Est și Vest. Marți la ora 10,30, ora locală se va relua examinarea acestui punct, iar în după-amiaza aceleași zile cei patru miniștri vor discuta din nou primul punct de pe ordinea de zi — securitatea europeană și Germania. Ziua de miercuri va fi consacrată elaborării comunicatului final al conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., Angliei, Franței și S.U.A.

V. CIMPEANU

Ședința din 12 noiembrie

GENEVA 12 (Agerpres). — De la corespondentul special al Agenției TASS.

Miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A. s-au întrunit în dimineața zilei de 12 noiembrie în cea de a 12-a ședință a lor. A prezidat J. F. Dulles. A continuat discutarea celei de a doua probleme de pe ordinea de zi — cu privire la dezarmare.

Reprezentantul Franței, R. de Margerie, care l-a înlocuit la această ședință pe A. Pinay, plecat provizoriu la Paris, a făcut scurte observații cu privire la problema discutată. Apoi, J. F. Dulles a propus să se întrerupă ședința pînă la ora 12, pentru ca miniștrii să poată să reflecteze asupra pozițiilor lor în legătură cu declarația generală în problema dezarmării. Această propunere n-a întîmpinat obiecțiuni.

După pauză, J. Dulles a făcut cîteva observații privitoare la rezultatele discutării punctului doi de pe ordinea de zi.

Am dus, a spus el, o discuție care, după părerea mea, a fost utilă. Nu voi fi atît de optimist încît să afirm că fiecare dintre noi l-a convins pe deplin pe celălalt. Dar, după părerea mea, însuși faptul că am prezentat și am apărat punctele noastre de vedere oferă, sper, o bază pentru o mai bună înțelegere reciprocă.

Declarînd că în căutarea unor metode sigure de inspecție și control cele trei puteri occidentale se călăuzesc numai după năzuința de a progresa pe calea îndeplinirii unui program bine definit de limitare și control a armamentelor, J. Dulles și-a exprimat părerea că aceasta dovedește o oarecare apropiere a pozițiilor în sensul că puterile occidentale doresc reducerea armamentelor, la fel ca și Uniunea Sovietică.

Rezumînd cele spuse, J. F. Dulles a declarat:

— Așa dar, sînt convins că chiar dacă nu vom obține într-o mare măsură un acord formal, totuși schimbul de păreri care a avut loc aici a fost constructiv și va ajuta reprezentanților noștri în activitatea lor în cadrul subcomitetului O.N.U. Cred că va trebui să ne ocupăm cu studierea mai departe a problemei măsurii în care se va oglindi acest acord în comunicatul nostru. Totodată putem să remarcăm de pe acum cu satisfacție că timpul consacrat discuției noastre n-a fost pierdut în zadar, că am elucidat o serie de aspecte ale problemei în discuție și că poate au fost exprimate idei noi care se vor dovedi utile în viitor.

După aceea a luat cuvîntul V. M. Molotov.

După ce V. M. Molotov și-a terminat expunerea, J. Dulles a declarat că vrea să facă încă o observație. Cînd vorbim de mobilizarea opiniei publice mondiale împotriva războiului atomic, a declarat el, trebuie să avem în vedere că celelalte forme ale războiului sînt de asemenea inadmisibile.

Referindu-se la această observație a lui J. Dulles, V. M. Molotov a declarat: se înțelege, că sînt cu totul de acord cu dl. Dulles că trebuie să ne gîndim nu numai ca să nu fie un război atomic, ci și ca să nu fie de loc război. Tocmai de aceea noi spunem că sarcina principală rezidă în încetarea cursei înarmărilor.

Cred — a declarat Molotov — că ar fi foarte bine dacă am declara în unanimitate că cele patru puteri, în conformitate cu declarațiile șefilor guvernelor lor, se vor abține în relațiile dintre ele de la folosirea forței armate și se vor strădui ca divergențele care există sau pot să se ivească între ele, să fie rezolvate prin mijloace pașnice. Mi se pare că o asemenea unanimitate ar fi în cazul de față foarte folositoare din punctul de vedere al menținerii și întăririi păcii în lumea întreagă.

După aceea a luat cuvîntul H. MacMillan. Luînd în considerare ceea ce a spus V. M. Molotov, a declarat el, sînt de părere că spiritul în care terminăm discuțiile noastre este foarte pozitiv. Este pe deplin limpede că am realizat o înțelegere într-o serie întreagă de probleme și cînd aruncăm o privire retrospectivă asupra celor ce s-au spus aici în diferite cuvîntări și documente, devine absolut limpede că există un cîmp destul de larg pentru înțelegere. Repetatele sublinieri ale d-lui Molotov despre primejdia cursei înarmărilor, care aruncă o povară asupra popoarelor și agravează primejdia de război au produs asupra mea o deosebită impresie. Acest lucru este valabil în ce privește orice parte a lumii. Cred că dl. Molotov a făcut o propunere foarte înțeleaptă cînd a declarat că trebuie să subliniem acele probleme asupra cărora sîntem de acord, dar să nu ascundem problemele asupra cărora deocamdată nu am căzut de acord. In linii generale, am obținut un acord asupra țelurilor pe care ni le propunem, nu am realizat însă o înțelegere deplină asupra metodelor cu ajutorul cărora pot fi realizate aceste țeluri.

In încheiere, H. MacMillan a declarat că este de acord cu părerea lui V. M. Molotov în sensul că discuțiile s-au dovedit a fi prețioase și vor fi de folos și subcomitetului O.N.U., care este însărcinat să continue discutarea detailată a problemei dezarmării.

Cu aceasta ședința s-a încheiat.

Raportul lui Kocea Popovici

BELGRAD 12 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din seara zilei de 11 noiembrie a celor două Vece ale Scupșcinei Populare Federative a Iugoslaviei, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe a prezentat raportul cu privire la activitatea desfășurată pe plan politic extern de guvernul Iugoslaviei în acest an.

Caracterizînd relațiile iugoslavo-sovietice, Kocea Popovici a declarat: „Putem spune că în cursul acestui an relațiile noastre s-au îmbunătățit în așa măsură încît în prezent s-a creat o bază solidă pentru o colaborare pașnică, constructivă, prietenească și bazată pe egalitate în drepturi".

Ocupîndu-se amănunțit de declarația guvernelor U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, Popovici a amintit momentele cele mai importante din relațiile dintre cele două țări după declarația de la Belgrad.

Președintele Republicii, tovarășul Tito, a spus Popovici, a acceptat invitația guvernului U.R.S.S. de a vizita Uniunea Sovietică. Această vizită va constitui fără îndoială o puternică expresie a hotărîrii celor două guverne, ca în relațiile dintre cele două țări, și în colaborarea internațională să meargă pe drumul trasat de cele două guverne la Belgrad.

In viitor a declarat Popovici, guvernul R.P.F. Iugoslavia își va dezvolta relațiile cu U.R.S.S. conform politicii sale pașnice de colaborare și acorduri între popoare. Constatăm cu satisfacție că bunăvoința ambelor părți îndreptată spre continua dezvoltare a relațiilor prietenești între cele două țări a dat rezultate importante care slujesc intereselor celor două țări, precum și intereselor întăririi păcii în lumea întreagă.

Popovici a arătat în continuare că anul acesta s-a caracterizat prin îmbunătățirea continuă a relațiilor interstatale ale Iugoslaviei cu țările Europei răsăritene. Principiile cuprinse în declarația de la Belgrad a guvernelor R.P.F. Iugoslavia și U.R.S.S. a declarat el, au avut o influență favorabilă asupra relațiilor noastre cu aceste țări. Raportorul și-a exprimat speranța că în curînd problemele litigioase existente vor fi rezolvate în mod just înlăturîndu-se astfel obstacolele din calea dezvoltării relațiilor de bună vecinătate dintre Iugoslavia și celelalte țări din Europa răsăriteană.

Vorbind despre desfășurarea conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe, ai celor patru puteri Kocea Popovici a spus „Nu există nici o îndoială că chiar cel mai modest acord cu privire la înlăturarea treptată a actualelor divergențe din Europa și chiar unele rezultate parțiale în problema limitării armamentelor vor constitui o contribuție foarte importantă la îmbunătățirea situației din lume și vor crea condițiile pentru rezolvarea cu succes a celorlalte probleme internaționale".

Kocea Popovici a acordat o mare atenție activității alianței balcanice.

In continuare Popovici a arătat că relațiile dintre Iugoslavia și S.U.A. „s-au dezvoltat cu succes" și în cursul acestui an s-au întărit.

Vorbind despre recenta vizită a secretarului de stat al S.U.A. Dulles, Popovici a declarat că în timpul vizitei lui Dulles în Iugoslavia „a avut loc un schimb rodnic și multilateral de păreri într-o serie de probleme din domeniul relațiilor internaționale, ceea ce a prezentat un mare interes reciproc. Tratativele s-au desfășurat în spiritul sincerității și prieteniei..."

In urma rezolvării problemei Triestului, a continuat Popovici, relațiile cu vecina noastră Italia se află pe calea îmbunătățirii și reglementării generale.

In relațiile Iugoslaviei cu Republica Federală Germană s-au resimțit problemele nerezolvate și în deosebi pretențiile Iugoslaviei. Noi am avertizat de cîteva ori, a declarat Popovici că problemele nerezolvate și mai ales metodele la care s-a recurs la rezolvarea acestor probleme se vor resimți în mod inevitabil în relațiile noastre.

Amintind despre stabilirea de relații comerciale între Iugoslavia și Republica Democrată Germană raportorul a subliniat că există toate condițiile necesare pentru lărgirea continuă a relațiilor economice.

Popovici s-a ocupat în continuare de dezvoltarea relațiilor prietenești ale Iugoslaviei cu țările Asiei, Republica Populară Chineză, India, Birmania, precum și cu țările din Orientul Apropiat și Mijlociu, în deosebi cu Egiptul, Etiopia, Siria și Libanul.

In Adunarea Națională franceză

PARIS 12 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 12 noiembrie a avut loc în Adunarea Națională franceză votul de încredere cerut de guvernul Faure în legătură cu reforma sistemului electoral. Guvernul a cerut vot de încredere în legătură cu un proiect de lege care prevede menținerea sistemului electoral din 1951 (adică a sistemului electoral în vigoare în prezent), dar fără coalizarea partidelor politice.

Acest sistem prevede votarea pe liste, pe departamente cu un singur scrutin, cu dreptul alegătorilor de a muta pe candidați de pe o listă pe alta. Acest sistem este majoritar. Dacă vreo listă va obține peste 50 la sută din voturi ea va dispune de toate mandatele din departamentul respectiv, iar dacă nu, mandatele urmează să fie repartizate între partide proporțional cu numărul voturilor obținute.

Totodată, guvernul a cerut să se respingă toate celelalte propuneri prezentate cu privire la reforma sistemului electoral.

In urma votului guvernul a întrunit în favoarea proiectului 285 voturi, împotrivă votînd 247 de deputați.

Agențiile de presă comunică:

MOSCOVA. — La 11 noiembrie, primul ministru al Norvegiei, E. Gerhardsen, a asistat la Teatrul Mare al U.R.S.S. la baletul „Fîntîna din Bahciserai" de G. Asafiev. Impreună cu oaspeții norvegieni, la spectacol au asistat N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, A. I. Mikoian, N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., precum și alte personalități oficiale sovietice.

GENEVA. — La 11 noiembrie, V. M. Molotov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe L. Gunavarden, observatorul Ceylon-ului pe lîngă Organizația Națiunilor Unite, care se află la Geneva.

BERLIN. — După cum anunță din München agenția ADN, organizația americană „Cruciada americană", a întreprins o nouă acțiune provocatoare împotriva țărilor de democrație populară. In apropiere de München, în imediata apropiere a frontierei dintre Germania occidentală și Cehoslovacia, au fost lansate la 10 noiembrie mai multe baloane cu fițuici avînd caracter calomnios.

Din istoria locuințelor omenești

Acum 10.000 de ani și azi

Drumul construcțiilor a fost un drum întortochiat și greu. Dar pe el succesele asigurate de progresul tehnic s-au manifestat din plin în decursul veacurilor și deceniilor, pentru a primi azi, în țările lagărului socialist, din plin, un caracter nu numai utilitar, dar și artistic, spre folosul oamenilor.

IN INTRODUCERE

...Să ne abatem cu gîndul, departe, departe, pînă la omul preistoric. Să pășim, sau mai bine zis, să ne cățărăm în casa acelui om; un cuib, așa i se poate spune casei omului preistoric — un cuib de pasăre fugărită, făcut la întîlnirea a două crăci groase cu trunchiul. Sau pe stîlpi, în apele vreunui lac. Alți oameni își făceau locuințele prin gropi, pe după stînci, să se ferească de năpraznicile vînturi, în peșterile răcoroase sau în scorburile copacilor...

La început s-a pornit de la o colibă. Materialul de construcții era reprezentat doar prin lemn, extrem de abundent în pădurile în care roiau fiarele sălbatice... Mai tîrziu, omul și-a adjudecat încă un drept: a descoperit că se poate construi și din piatră. A început să cioplească piatra, s-o sculpteze, s-o facă frumoasă.

Au apărut piramidele egiptene, templele grecești, cetățile atzece chineze...

Și mileniile au trecut.

CUPRINS

Azi, progresul tehnic a revoluționat lumea. Gîndiri geniale s-au prins în marea luptă pentru a da omului modern binefacerile civilizației.

Bineînțeles, faptul că în țările capitaliste tehnica e în slujba profitului nu poate să nu lase urme: zgîrie — norii diformi și enormele case de raport, în care oamenii simpli trăiesc în mizerie, iată două aspecte ale construcțiilor de locuințe în Apus.

La noi, partidul acordă atenție construirii de locuințe pentru oamenii muncii. Și noi probleme se pun în legătură cu aceasta.

...Trecutele orînduiri au stors țara de bogății. Munții s-au dezgolit în multe locuri de marea lor frumusețe, de coronamentul verde al pădurilor... S-au tăiat nemilos copacii fără a lăsa alți vlăstari pentru alte decenii.

Iată dar că azi facem economie de lemn. Pentru noile case, alături de mult, mult lemn trebuie și multă piatră. Și aceasta necesită manoperă pentru extracție și prelucrare.

Toate acestea, după exemplul industriei construcților din U.R.S.S., azi se înlocuiesc cu elemente din beton simplu și armat, material cu multiple întrebuințări.

În cadrul primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, se înfăptuiește în întreaga țară, un vast program de construcții, ridicîndu-se uzine, fabrici, locuințe muncitorești, lucrări pentru agricultură și social-culturale. Unul din principalele mijloace care trebuie să contribuie la îndeplinirea acestor obiective mărețe, este industrializarea lucrărilor de construcții, prin introducerea pe o scară largă a prefabricatelor din beton simplu, beton armat etc.

Bazîndu-se pe practica îndelungată din U.R.S.S., construcțiile din beton armat prefabricat au căpătat o mare extindere și în țara noastră. Au fost introduse noi tipuri de elemente de construcții din beton prefabricat, atît armat cît și simplu, pentru clădiri și construcții industriale. Elementele prefabricate de beton armat în scheletul de rezistență al clădirilor de locuit și de utilitate publică, sînt întrebuințate pe o scară largă, ele folosindu-se și la construirea podurilor mici și mijlocii. Avantajele pe care le prezintă prefabricatele de beton sînt în general scurtarea timpului de execuție cu 80 la sută, economisirea de material lemnos în proporție de aproape 90 la sută față de cel necesar pentru construcțiile obișnuite, economisirea de ciment între 18—25 la sută. Ele oferă posibilitatea sistematică de urmărire a calității betoanelor din elementele prefabricate; asigură continuitatea lucrărilor în timp, indiferent de anotimpuri, executarea acestor elemente făcîndu-se în condiții optime în hale închise; ca și rapiditatea în execuție și reducerea numărului de muncitori prin crearea unui proces tehnologic sistematic.

IN INCHEIERE

Nu au trecut decît cinci ani de cînd s-a început executarea în țara noastră a prefabricatelor și azi ne prezentăm cu tot felul de elemente, de la cele mai mici pînă la cele mai mari, unele ajungînd la mărimile unui panou de circa 3 pe 3 metri și atingînd greutatea de 1.500 kg.

...Incheierea acestui articol nu este altceva decît o timidă reprezentare a valorosului prezent, imagine de plecare pentru viitorul fericit al poporului nostru muncitor. Pe baza trecerii la construcția aproape totală a caselor în fabrici, și a generalizării unor materiale durabile, elegante și ieftine, noi construcții se vor înălța mereu, învăluite luminos de soarele libertății.

IANCU MIUȚU
Inginer șef la întreprinderea 712 Construcții-Petroșani

FOILETON „Rezervat pentru sportivi"

Poporul spune: cîți oameni — atîtea obiceiuri. Sau, unii mai mucaliți obișnuiesc să mai spună: fiecare cu scrînteala lui. Termenul ăsta de scrînteală mi se pare însă prea „tare" (este vorba să-l folosesc pentru mine) și de aceea să-l mai îndulcim. Hai să-i zicem: „Ciudățenie".

Cum e de așteptat, încep printr-o afirmație. Am și eu „ciudățenia" mea... Să nu vă așteptați la cine știe ce. E ceva des întîlnit și inofensiv; îmi place să mănînc în liniște, fără să fiu deranjat. Și — trebuie să vă fac o mărturisire destul de prozaică — sînt nevoit să țin și regim. Iată de ce, pînă mai ieri, zi de zi, la prînz și la cină, puteam fi văzut la Lacto-vegetarianul „Dorna" de pe Bulevardul „6 Martie" din București, unde găseam liniștea și mîncărurile care îi convin supărăciosului meu stomac.

Bineînțeles, nu veneam numai eu acolo. Erau și alții cărora le plăceau liniștitul local, curățenia, rapiditatea și conștiinciozitatea cu care erau serviți.

Dar de la un timp încoace.

Să vedeți: Intr-o zi, bine dispus ca de obicei, intru în local. Inăuntru nimic neobișnuit. Mă apropii de o masă, dau să mă așez, cînd, un ospătar, cu zîmbetul pe buze, mi se adre să: „Rezervat pentru sportivi". Am ridicat din umeri, nu prea dumirit și m-am așezat la o altă masă, dar nici n-apucai să mă aşed comod pe scaun și să-mi arunc privirea peste lista de mîncăruri, cînd, un alt ospătar, tot cu zîmbetul pe buze, îmi atrase din nou atenția: „Rezervat pentru sportivi". In sfîrșit, mă așezai la cea mai umilă masă din fundul localului, unde, după o așteptare plină de emoții, observai cu satisfacție că „politicosul zîmbet" nu mai apare, dar nici ospătarul!

Totuși, după vreo oră, acesta veni

— Ce doriți?

Am văzut mai tîrziu că această întrebare era de prisos. N-avea decît supă și pește prăjit... Restul, era rezervat, ați ghicit, desigur „pentru sportivi".

Pînă, și după ce mi se aduse „ce am dorit", curiozitatea mea (sînt și curios, o altă „ciudățenie") luase proporții fabuloase: Ce sportivi? De unde? Cu ce prilej iau masa aici?

Curiozitatea noastră fu însă satisfacută pe deplin. La un moment dat lingura mea cu supă se opri la jumătatea drumului între farfurie și gură. Cauza era un zgomot teribil, compus din țipete, fluierături, uși trîntite, tropăituri... Un grup destul de numeros de tineri și tinere în treninguri, se străduiau să intre, toți deodată, pe ușa localului.

Imi plăceau tinerii. Păcat că nu știam din ce Asociație fac parte și să vă spun drept nici n-am avut curajul să-i întreb. Unii din ei, de cum au intrat, s-au simțit ca acasă: și-au scos treningurile, și le-au scuturat de praf (nu se face să mănînci așa prăfuit) alții, nevoind să piardă nici un minut, pînă li s-a adus mîncarea au continuat antrenamentul de fotbal: pe sub mese, peste mese, printre mese..

Mingea sărea amenințătoare. Eu mă făcusem mititel și urmăream balonul apărîndu-mi totodată cu mîinile, farfuria cu supă. Totuși, de ce ți-e frică.. știți mai departe.

Am auzit deodată pe unul, la stînga mea, „cap!", la dreapta „șut!", în față „gol!" și în farfurie „fleoșc!"... Dar nu mi-a părut rău. Am putut din nou (n-o mai făcusem din școală) să verific practic cunoscutul principiu al lui Arhimede: „Un corp scufundat într-un lichid, pierde din greutatea sa o parte egală cu greutatea volumului de lichid dislocuit". Numai că, din păcate, „volumul de lichid dislocuit" se găsea de astădată pe pantalonii mei... Am scos mingea din supă și am pasat-o mai departe. Antrenamentul a continuat. A continuat și în celelalte zile dealtfel cu regularitate, împreună cu gălăgia, cu scuturatul treningurilor, cu înghionteala... Și continuă probabil, și azi... Spun probabil pentru că eu, de cîteva zile mănînc vis a vis, la un alt lacto-vegetarian. Are o supă delicioasă: cu tăiței, griș, găluști, în nici un caz cu mingi...

B. D. FLORIAN

Modă

Taior sport. Atît fusta cît și căptușeala jachetei sînt din același material ecosez.

ȘAH

PROBLEMA NR. 7 INEDITA
V. NESTORESCU
București

Mat în 2 mutări

(CONTROLUL POZIȚIEI. *Alb*: Rh8, Da4, Te3, Na3, Ng6, Ca5. *Negru*: Rd5. Da2, Nh3, Cd4, Pb7).

Soluția problemei nr. 6 de I. Crișan

(Publicată în numărul din 30 octombrie 1955).

Redăm controlul poziției deoarece în numărul publicat s-a strecurat o greșeală. Alb: Re6, Dd1, Tb4, Th4, Cc4, Cg4. Negru: Re4, Da2, Tb6, Th6, Nh3, Pp. b2, c3, d6, e3, f6. Mat în două mutări.

Prin cheia *1.De2!* albul amenință 2.D: e3 mat. Negrul se apără dînd șahuri regelui alb, deschizînd liniile de acțiune ale turnurilor: 1...d5+ și 1...f5+, dar prin aceasta dezleagă caii albi, permițîndu-le să dea maturi simetrice prin dublu-șah: 2.Cd6 și 2.Cf6 mat.

TAINELE BĂLȚII

In balta aceasta, pe care n-o cuprinde privirea, apele Dunării, au împins în primăvară plătică jucăușă, cegă lacomă, somni lenevoși.

Cînd soarele a destrămat pînza norilor firavi, bolta a tresărit în sclipiri ciudate. Grindul de nisip și-a arătat silueta, iar dintr-un amnar nevăzut păpurișul a scăpărat o lumină sîngerie și a început să-i laude frumusețea. Pescarii au ieșit din cherhanaua pleoștită parcă de greutatea acoperișului de stuf. Pufăie din țigări și-și freacă mîinile. Legate la țăruși, bărcile se zbat atrase de larg. Dinspre Potel se zărește venind spre ei barca lui Ion Răduca. La început s-a zărit doar ca o găoace legănată de valurile mărunte, apoi i s-a deslușit trupul de lemn păcurit, s-a auzit scîrțiitul ramelor și vocea molcomă a pescarului care cînta. Cînd Ion Răduca sări pe mal, cîțiva pescari se strînseră ciorchine în jurul lui.

De la taică-său, pe care pescarii l-au petrecut cu mulți ani în urmă pînă în deal, la țintirim, a învățat Răduca tainele bălții. Le cunosc acum mulți pescari de la Orlea, dar ca el — măcar că-i tînăr, are abia 30 de ani — nici unul. Acum Ion Răduca este unul dintre pescarii cei mai prețuiți de la gospodăria piscicolă de stat din Orlea, raionul Corabia.

Tocmai de aceea s-au strîns acum pescarii în jurul lui. Și toți ghicesc din zîmbetul ce-i stăruie pe față că a găsit vadul peștelui. Vorbi ca în fiecare dimineață:

— Brigada mea merge în cotul dinspre Ianca!

Brigada lui Ion Răduca e formată din trei bărci și opt oameni. Două dintre bărci merg înainte, una lîngă alta. A treia — urmatica, cum o numesc pescarii — a rămas mult înapoia lor.

In pîntecul ei larg are să se răstoarne peștele din năvoade.

Șeful de brigadă îl cercetează cu privirea pe Ion Butaru, care își îndeasă cu degetul tutunul în lulea. Iar e posomorît.

— Ce-i Butarule, îți plouă?

— Plouă — bolborosi el, punînd foc în lulea. Pufăi morocănos și privi spre stufăriș. Apoi îndrăzni:

— Intrecerea-i întrecere și trebuie s-o cîștige cei mai harnici și mai pricepuți. Nu pot înțelege de ce în fiecare dimineață îi spui lui Ștefan unde e vadul peștelui. Dacă ne întrece?

Ion Răduca zîmbi:

— Așa-i frumoasă întrecerea; dacă prindem mult pește și unii și alții, este fruntașă gospodăria, nu numai o brigadă.

Stufărișul se frămînta. In fața bărcilor se întindea liniștit cotul de apă spre pădurea Iancăi. Răduca îngenunchie la bord și începu să scruteze luciul bălții.

— La năvod fraților, începem!

Nicolae Mircea și Ion Ene învîrtiră pîrmacii. Năvodul începu să alunece în apă, înghițit cu lăcomie de adînc. Cele două bărci se înclinară cîteva clipe, apoi, încet-încet, se depărtară una de alta. Oamenii vîsleau din toate puterile, bănuind cum se boltește plasa în fundul apei și cum culege bogăție de pește. O plătică săgetă sprintenă aerul peste sforile năvodului și se pierdu în valurile agitate de împotrivirea plasei.

Urmatica se apropie de trăgătoarele năvodului. Cele două bărci înaintașe se apropiau acum una de alta în vreme ce pescarii strîngeau năvodul.

— Sus!

— Hoorup!

— Sus, Butarule!

Apa dintre bărci începu deodată să se agite. Ca într-o încăierare cumplită prinseră să se arate spinări ruginite de crapi, aripioare roșiatice și pline de prospețime, solzi de oțel și argint, capete cătrănite de somni. Pescarii cîntăreau cu priviri mulțumite greutatea vînatului.

La o vreme, după ce năvodul a fost lăsat la adînc de mai multe ori, soarele se posomorî, apoi se stinse ca o spuză de jar în umezeala norilor plumburii.

Urmatica o porni spre cherhana să descarce vînatul, iar înaintașele traseră la mal în zăvoiul Iancăi. Vreascuri erau la-ndemînă. Oala de pămînt, burtoasă, de asemenea. Pescarii aprinseră focuri și, la lumina flăcărilor, solzii mărunți de plătică lipiți de brațele lor, sclipeau ca niște fărîme de cristal. In capul grindului din mijlocul bălții se deslușiră alte focuri. Le aprinseseră cei din brigada lui Ștefan Firu. Dacă le-au aprins așa de vreme, înseamnă că masa le e tihnită. Niciodată pescarii nu aprind focurile și nu prînzesc dacă nu-s mulțumiți de vînat.

Adierea plină de răcoare parcă se mai domolise. Un crap își arătă o clipă trupul la suprafața apei și plescăi de cîteva ori valurile în drum spre cotul mic al bălții. Ion Răduca își frecă mîinile și clipi vesel din ochi. In cotul mic au s-o pornească și ei, mîine...

LUCIAN ZATTI

CURIOZITĂȚI

● Arborele „Tambuti" din Africa de Sud face fructe în forma și de mărimea boabelor de fasole. In momentul cînd cad pe pămînt, ele încep să facă tot felul de țopăieli caraghioase, sărind pînă la 20 cm., salturi ce sînt provocate de prezența în interiorul fructelor a unor larve de insecte. Intrucît aceste larve nu sînt în stare să spargă coaja groasă a fructelor, salturile au scopul de a face ca fructele să ajungă undeva în apă, în vreo băltoacă, astfel ca învelișul lor să se poată înmuia.

● Fiecare dintre noi ne-am străduit de multe ori, din curiozitate cel puțin, să descifrăm scrisul, întotdeauna încîlcit, al vreunei rețete medicale, înainte de a încredința-o farmacistului. Niciunul nu ne-am întrebat însă de cînd datează metoda rețetelor. Aflați dar, că cele mai vechi rețete farmaceutice datează de la egipteni cam de pe la 2600 înainte de epoca noastră.

● Cea mai veche hartă datează din timpul lui Ramses al II-lea (veacul al XIV-lea înainte de era noastră). Ea reprezintă exploatarea unor mine de aur din niște munți din preajma Nilului. Priveliștea munților e reliefată în perspectivă, iar de la malul fluviului se văd numeroase cărări care duc spre gura minei. Mici pătrățele înseamnă colibele muncitorilor, iar la o parte e schița unei clădiri mai mari. Mai sînt notate petele închise ale semănăturilor, precum și fața ondulată a unui lac rotund.

● Mai ales acum, în plină toamnă, gripa ne pricinuiește destule necazuri. Multe, foarte multe generații de strămoși de-ai noștri au avut de suferit ca și noi; maladia pe care noi o numim „gripă" este cunoscută din anul 582 înainte de era noastră.

● Astăzi, tot mai multe gospodine folosesc aragazul pentru gătitul mîncării, iar în viitorul apropiat se va folosi pe scară largă, bucătăria electrică. S-ar cădea totuși să ne amintim că cele mai vechi forme de pregătire a mîncării sînt: coacerea ei pe pietre înfierbîntate, punerea unei pietre fierbinți în oala de fiert sau coacerea mîncării într-o groapă înfierbîntată.

● Pasărea sunătoare (Compoñer) din America de Sud are un glas care seamănă mult cu sunetul unui clopot. Vocea ei se aude de la 14 kilometri depărtare.

● Lirele grecilor primitivi se compuneau din carapacea unei broaște țestoase în care erau înfipte două coarne de taur. Această combinație servea de cameră de rezonanță. In urmă, au început să se fabrice lire și din alte materiale, dar forma caracteristică, pe care le-o da carapacea și coarnele, s-a menținut.

DUPĂ 20 DE ANI

Vagoanele căii ferate a copiilor din Tbilisi s-au umplut acum cîtva timp de pasageri neobișnuiți: ofițeri și ingineri, pedagogi și constructori, plini de veselie, au ocupat locurile din tren. Eleva Guliko Huțișvili, șefa căii ferate a copiilor, îmbrăcată într-o tunică albă cu galoane de feroviar pe umeri, privește rîzînd la acești pasageri. Ridică semnalul. Un șuierat și trenul a pornit.

De la un geam, inginerul-maior Pavel Aslanidi o privește zîmbind. Prin fața ochilor îi trec imaginile unui trecut depărtat. Sînt douăzeci de ani de atunci.

...Pe acest peron, exact în locul unde stă acum Guliko, un băiețaș, îmbrăcat și el tot în uniforma feroviarilor sovietici, ridica semnalul de plecare a trenului. Băiețașul era Pavlic Aslanidi, inginerul-maior de astăzi, pe atunci elev în clasa a IX-a a Școlii feroviare nr. 11. Pavlik fusese primul șef al căii ferate a copiilor, iar dintre căile ferate ale copiilor sovietici, aceasta fusese prima.

La construcția ei participaseră cu mult suflet muncitorii de la depoul feroviar din Tbilisi, lucrătorii uzinei de locomotive și vagoane, studenții Institutului de transporturi. Pionierii Vasia Cernîșov, Pavel Aslanidi și Iunia Poliakov au făcut proiectele după care s-au construit cele două stații ale căii ferate: „Pionierskaia" și „Radostnaia" („Bucuria").

A sosit și ziua deschiderii primei căi ferate a copiilor sovietici. De dimineață au venit să-și ocupe locurile pionierii care o deserveau. Imbrăcată în uniformă nouă, eleva din clasa a VI-a Vera Diubiuk s-a urcat pe locomotivă. Ea era prima fată mecanic de cale ferată din țară. Alții s-au așezat în spatele ghișeului unde se vindeau bilete, lîngă telegraf, la macazuri sau în depoul locomotivelor. Curînd au venit și primii pasageri. Calea ferată a copiilor din Tbilisi își începuse astfel activitatea.

Nu mult după aceea, micii feroviari au primit o telegramă din Moscova. Tovarășul L. M. Kaganovici, pe atunci Comisar al Poporului pentru căile de comunicație, îi invita în Capitală. In sistemul feroviar sovietic a fost inclusă și această micuță cale ferată. Nici unul dintre participanții la întîlnire nu a uitat acele minunate zile.

O FILĂ DE ALBUM: primii pionieri care au deservit calea ferată a copiilor din Tbilisi, vizitînd Moscova, s-au fotografiat împreună cu tovarășul L. M. Kaganovici.

Au trecut douăzeci de ani de atunci.

Ce s-a întîmplat cu primii copii care au deservit această cale ferată? Iată-i acum aici, în vagon. Despre Pavlik v-am povestit. Alături de el s-a așezat pe bancă acel care a condus brigada de constructori ai căii ferate — Alexandr Zedghenidze. A îndrăgit din acele zile meseria de constructor și n-a părăsit-o toată viața.

De la un geam privește Mihail Arutiunov, fostul șef al depoului. Nici el nu s-a despărțit de meseria îndrăgită în anii copilăriei. In timpul războiului s-a dus să lucreze la calea ferată care transporta arme și alimente pentru front. După cîteva luni, conducea singur o locomotivă. Cînd războiul s-a terminat a intrat la Institutul de căi ferate. Actualmente el este inginer la depoul din Tbilisi.

...Și după 20 de ani: micul tren ia viteză, ducînd pe veteranii primei căi ferate a copiilor, acum ingineri, profesori, ofițeri, muncitori.

...Trenul s-a oprit în stația Pionierskaia. Prima coboară din vagon profesoara Eteri Kobiașvili. Ea cunoaște totul pe aici. Doar a fost șefa acestei stații.

Dar unde este Vera Diubiuk? Nu se vede în nici un vagon. Da, ea e pe locomotivă. Stă alături de tînărul mașinist, elevul în clasa a VIII-a Zurab Djabadze și apasă din cînd în cînd pe cîte o pîrghie. Se pare că deși lucrează la uzina „Stanok" din Tbilisi ca inginer constructor, n-a uitat cum se pornește o locomotivă...

Locomotiva șuieră din nou. Trenul ia viteză. De la ferestre, veteranii primii căi ferate își iau rămas bun de la pionierii care-i întîmpinaseră în gară. Vor trece ani și micuții feroviari de aici vor deveni și ei muncitori, ingineri, profesori, ofițeri — constructori ai vieții fericite în țara lor.

DANIEL RUSU

Jocuri de societate

„Alegerea profesiunii"

Reuniunea tovărășească e în toi. Dar iată că orchestra tace de multișor și unii tovarăși vădesc nerăbdare. Și totuși plictiseala nu are ce căuta aici. De aceea, unul din tineri propune un joc distractiv: „Alegerea unei profesiuni" Inițiativa e primită cu gălăgioasă voie bună și, cît ai bate din palme, jocul e înjghebat.

Unul din participanți, proclamat din oficiu „ghicitor", e poftit afară, după care fiecare își alege, după dorință, o profesiune din industrie, agricultură, comerț, dintr-o ramură a artei — în sfîrșit, după înclinații și... ingeniozitate.

Fiecare din aceste profesiuni va trebui exprimată simplu și sugestiv prin semne. Jucătorii fiind cam mulți la număr, unele profesiuni sînt îmbrățișate de doi, trei tovarăși.

Preparativele s-au terminat și ghicitorul e invitat înăuntru să-și dovedească priceperea. Intrînd, el vede pe unii jucători în picioare, alții pe scaune, făcînd tot felul de gesturi și mimici, potrivit cu meseriile alese. Ghicitorul se apropie de unul din ei și-l întreabă: „Care e meseria dumneavoastră?" Cel întrebat se străduiește să arate, numai prin semne, care îi e meseria.

Deoarece cîțiva tovarăși și-au ales aceeași meserie cu cel întrebat, răspund cu toții prin gesturi, pînă cînd ghicitorul le face semn să se oprească pentru a se adresa altuia cu întrebarea: „Meseria dumneavoastră?"

Multă veselie produc gesturile pe care le fac călărețul de circ, actorul, dansatorul, bucătarul, vînătorul, ospătarul.

Ghicitorul trebuie să numească profesiunea unuia din trei jucători întrebați. Dacă a ghicit de la bun început locul îi va fi luat de primul din cei trei, după ce va fi ghicit toate trei meseriile.

Se poate și altfel, firește: ghicitorul să fie obligat a ghici profesiunile tuturor, urmînd ca locul său să fie luat de asemenea de tovarășul a cărui ocupație a ghicit-o mai întîi.

Dacă nu ghicește de loc sau nu-și îndeplinește total misiunea, ghicitorul va primi o pedeapsă cît mai „severă".

Florin Mugur

Recomandări pentru un critic prudent

Citești o carte-a unui as
Din lumea literară.
Da, carte-ai proastă — dar ai nas
Să-l faci de-ocară?
Tu, școala-abia o terminai,
Nici nu e anu'!
Să-l critice — că nu e bai! —
Crohmălniceanu.
Iar tu să-i faci, precum un paj,
O reverență?
Nu! Critica-i act de curaj!
...Dar cu prudență.
Nu e un „nu mai știu eu ce",
Să desființeze...
Dacă Ilustrul o să se
Descurajeze?
Neapărat — înflăcărat
Fără pereche —
Să vii ca „musca la arat"
(Poveste veche),
Să necăjești sărmanul cal
Fără rușine,
Cînd ară-așa de marțial
Și-i merge bine?
E-o faptă rea — tu înțelegi —
E chiar cumplită.
(Cînd — mai ales — poți să te-alegi
Cu vreo copită...
Că pîn-acum, rar s-a-ntîmplat,
Așa-i, firește.
Dar dacă-odat' și-odat' și-odat'...
Doamne, ferește!)
De aceea, sîrguind din greu
Și plin de zel,
Ți-am scris — ca să ți-l cînți mereu —
Un cîntecel:

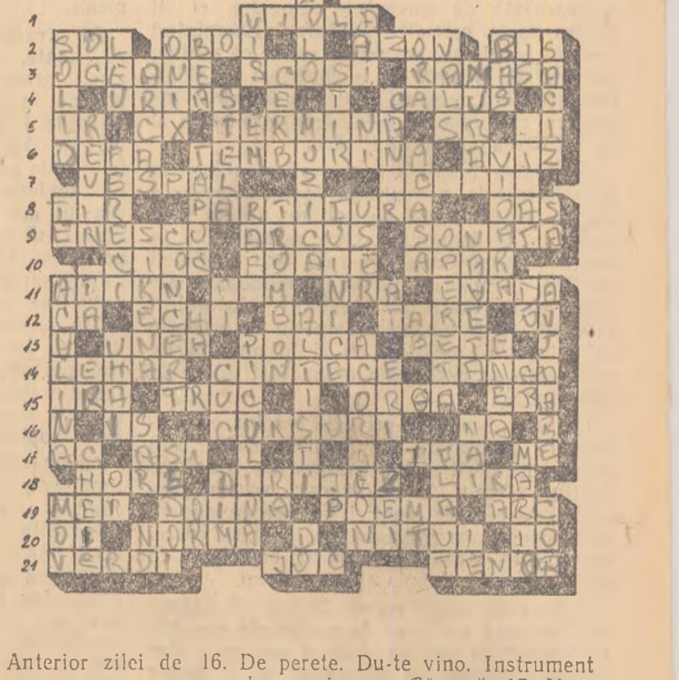
Cu vr-unul sus pus,
Mai bine-i supus.
Și mai reținut
Cu cel susținut
De un cunoscut
Foarte cunoscut.
Iar cu X — netot
Nu fii prea de tot:
Spune-i... fără chef.
Are un nepot
Fost redactor șef.
Nici cu Z nu fii
Rău — nu fă prostii,
Că nu poți să știi:
Are cinci copii.
Stai și nu le-mpunge
Tatăl — fii amabil:
Dacă vr-unu-ajunge
Ditai responsabil?

Sînt mulți confrați: cînd cred ceva,
O spun îndată!
Dar dacă, doamne! cineva
O să-i combată?
Și? Tu ești tu, iar ei sînt „unii" —
Răspunsul, iată-l.

Prudența-i mama-nțelepciunii,
Iar tu-i ești tatăl.

CUVINTE INCRUCIȘATE

MUZICA

ORIZONTAL: 1. Instrument cu coarde. 2. Dominanta notei do. Instrument de suflat din lemn. Mare în U.R.S.S. Cerere de repetare a unei bucăți muzicale. 3. Intinderi mari de ape. Extrași. Lăsată. 4. Gigant. Suport la instrumente de coarde. 5. Alifie. Constantin Xenopol. Sfîrșește o bucată muzicală. Sere. Prepoziție. 6. Studio de filme la Berlin. Instrument de percuție. Inștiințare. 7. Compozitor romîn. Susținător. 8. Tragere la semn. Este deosebită pentru fiecare instrument muzical. Munți în Maramureș. 9. Genial compozitor clasic romîn. Ajută la producerea sunetelor la corzi. Formă muzicală. 10. Plisc. Bucată de hîrtie. Ies pe scenă. 11. Agăț. Actor de mimică. Nicolae R. Apostol. A fugi. 12. Comparativ. Mai mult de jumătate în echilibru. Stațiuni balneo-climaterice. Forte. Viață în embrion. 13. Alia. Dans. Bat toba. 14. A compus operetele „Contele de Luxemburg" „Țara surîsului" etc. Ceea ce putem cînta și noi. Nelipsit de la emisiunea „Dansați cu noi". 15. Curelușă de meșină (olt). Inșelăciune. Instrument cu țuburi. Epocă. 16. Sînt. Le urmează studenții de la conservator. Poftim. 17. Bold. Campioni. Marcă de mașini. Pronume. 18. Dansuri populare romînești. Conduc orchestra. Instrument muzical. 19. Hrană pentru păsări. Cîntec popular romînesc. Formă muzicală. Il găsești la clapele de pian. 20. In oboi. O îndeplinesc muncitorii. A bate nituri. Pronume (ard). 21. Mare compozitor italian. Cîntec săltăreț. Cîntăreț vocal, liric sau dramatic.

VERTICAL: 1. Corp tare. Pronume. Operetă de Kofvner. Culoare. 2. In joc. Mă întorc. Sunet de trompetă. Notă inversată. Semn de portativ. 3. O sută de bani. Inchizi ermetic. „...bade", cîntec ciobănesc. Sînt negre pe cîmp alb 4. Purtător de arc. Sună la fabrici. Trec peste obstacol. In mandolină. 5. Varietate de agat. Execuția unei compoziții muzicale cu public sau la radio. Compozitor sovietic de muzică ușoară. 6. Verbul însetatului. Unitate de suprafață. 7. Nume de fată. Notă muzicală. Își strigă numele. Dimineața. 8. Inchipuire. Eminescu Mihail. Crustacee. Flaut mai mic. 9. Cornut de munte. Instrument de suflat de alamă. Soare în Egipt. 10. Cîntă un singur instrument sau voce. Se ocupă cu studiul ritmului și a sunetului. Voci de copii în cor. Prima notă în gama do minor. 11. Buruiană. Instrumente populare din țara Moților. Jenică Ponova. 12. Anton A. Ionescu. Din cîntecul de leagăn. Portar (mold.) Instrument cu clape. 13. Cîntă în colivii. Armăsar. Anterior zilei de azi. Divinități antice. 14. Diviziune de timp. Acolo ai vrea să fii pe timp urît... Fruntași pe alfabet. Mihai Traian. 15. „Dunărea albastră" sau „Valurile Dunării". „Ana Lugojana" sau „Liliacul". Instrument de suflat. 16. De perete. Du-te vino. Instrument popular romînesc. Cămașă. 17. Voce bărbătească. Instrument nelipsit dintr-o orchestră. Lenea fără cap. Radium. 18. Exist. Din context. Notă muzicală. Gram. Personaj din „Vînt de libertate". 19. Unge arcușul. Posesiv. Scriitoare. Ansamblu de voci.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52